

Skatteministeriet
Udkast (høring)
13. december 2005

J. nr. 2005-359-1374

**Forslag
til
Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til
fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse
(Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – fair play II)**

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 46 indsættes som *stk. 8*:

”*Stk. 8.* En virksomhed, der foretager transaktioner med levering af varer, der har leveringssted her i landet, jf. denne lovs kapitel 4, og som den har købt af en virksomhed, som har erhvervet varerne fra udlandet, jf. denne lovs kapitel 3, eller af enhver anden virksomhed i senere indenlandske transaktionsled, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, når den afgift, der opstår i forbindelse med det indenlandske salg, forsætligt eller groft uagtsomt ikke er blevet afregnet til told- og skatteforvaltningen. Hæftelsen er dog betinget af, at

- 1) told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har deltaget i handler som beskrevet i dette stykke,
- 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen, der påbyder virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler gennem en række konkrete påbud, og
- 3) den pågældende virksomhed ikke har overholdt påbuddene i notifikationen.

Notifikationen gives til virksomheden og den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1 – 3. Notifikationen gives for en tidsbegrænset periode på 5 år og bortfalder herefter, medmindre der er grundlag for at forny den. Oplysninger om notifikationen registreres i kontrolinformationsregistret efter skattekontrollovens § 6 F.

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som senest ændret ved § 51 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 2, indsættes efter ”virksomheden”: ”, eller”

2. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 3 og 4:

”3) en person som omtalt i stk. 2, jf. stk. 4, efter virksomhedens registrering konstateres at være til stede i virksomheden på den måde, der er beskrevet i stk. 2, nr. 1-3, eller

4) virksomheden foretager transaktioner med levering af varer, der har leveringssted her i landet, jf. momslovens kapitel 4, og som den har erhvervet fra udlandet eller af en virksomhed, som selv har erhvervet varerne fra udlandet, jf. momslovens kapitel 3, eller af enhver anden virksomhed i senere indenlandske transaktionsled, når den merværdiafgift, der opstår i forbindelse med virksomhedens indenlandske salg, forsætligt eller groft uagtsomt ikke vil blive afregnet til told- og skatteforvaltningen.”

3. I § 11, stk. 2, nr. 2, ophæves: ”og er knyttet til ejeren på samme måde som fastsat i aktieselskabslovens § 115, stk. 1, 2. pkt.”

4. I § 11, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter ”Der skal dog kun stilles sikkerhed efter stk.”: ”1 eller”

5. § 11, stk. 7, affattes således:

”Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter inddragelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3.”

6. § 11, stk. 8, ophæves, og i stedet indsættes som stk. 8 – 12:

”Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres m.v., og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3.

Stk. 9. Stilles sikkerheden efter stk. 1 ikke rettidigt, inddrages virksomhedens registrering. Stilles sikkerheden efter stk. 2 ikke rettidigt, nægtes virksomheden registrering.

Stk. 10. Meddelelse om, at registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9 skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev, der tillige skal oplyse, at en fortsættelse af virksomheden efter registreringsinddragelsen eller registreringsnægtelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 11.

Stk. 11. Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter eller indleder driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, hæfter for de

af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.

Stk. 12. Sikkerhed stillet efter stk. 1 og 2 frigives, når tidligere restancer er betalt, og virksomheden i de seneste 12 måneder rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov.”

7. § 17, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

”*Stk. 3.* Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed driver en virksomhed, selv om registreringen er inddraget efter § 4, stk. 3, eller inddraget eller nægtet efter § 11, stk. 9, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.”

8. § 11 a ophæves

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som senest ændret ved § 48 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 E, stk. 1, ophæves: ”i en periode på mere end 3 måneder i en 12 måneders periode”.

2. § 7 E, stk. 3 og 4, affattes således:

”*Stk. 3.* Indberetning skal foretages senest 14 dage efter aftalens indgåelse og derefter senest 14 dage efter eventuelle aftaleændringer, der vedrører de forhold, der er nævnt nedenfor. Indberetningen skal omfatte følgende oplysninger:

1. Identiteten af den indberetningspligtige.
2. Identiteten af den virksomhed i udlandet, aftalen er indgået med, samt identiteten af virksomheder i udlandet, som den udenlandske aftalepart har indgået ”underaftaler” med om deltagelse i arbejdet her i landet.
3. De aftalte kontraktsummer.
4. Navn, fødselsdato, eventuelt personnummer, nationalitet, bopælsadresse i Danmark og i udlandet samt dato for arbejdets påbegyndelse og afslutning for personer, der udfører arbejde her i landet som ansat hos en virksomhed i udlandet.
5. Det eller de aftalte arbejdssteder for den udenlandske virksomhed her i landet.
6. Den eller de aftalte arbejdsperioder for den udenlandske virksomhed her i landet.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om indberetningens form og indhold.”

3. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 7 E udmåles en skærpet bøde.”

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 4

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret ved § 3 i lov nr. 166 af 24. marts 1999, § 8 i lov nr. 380 af 2. juni 1999, § 13 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 2 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, lov nr. 127 af 27. februar 2004, § 12 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og senest ved § 13 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 10 a affattes således:

”§ 10 a. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 5 eller er omfattet af § 11. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, såfremt varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 26. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2 års periode ikke er straffet efter § 26. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 3. De erhvervsdrivende varemottagere, der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5. Erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registreret som varemottagere og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske inden transporten af varerne begyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis

virksomheden ikke overholder regnskabsbestemmelserne i §§ 12 og 13. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.”

2. § 26, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 10 a, stk. 1 eller 5, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 12 eller § 13, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.”

3. I § 26 indsættes som stk. 6 og 7:

”Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, eller § 12, eller § 13, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, eller § 12, eller § 13, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

§ 5

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret ved § 4 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 14 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og senest ved § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 7a affattes således:

”§ 7 a. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 a. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, såfremt varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 18. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2 års periode ikke er straffet efter § 18. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde før forsendelsen af ubeskattede leverancer begyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 3. De erhvervsdrivende varemottagere, der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5. Erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registreret som varemottagere og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske inden transporten af varerne begynder i det pågældende EU-land.

Stk. 6. Varemottagere, der modtager afgiftspligtige varer, der svarer til en afgift på under 5.000 kr. årligt, skal ikke registreres efter stk. 1 hos told- og skatteforvaltningen, afgive angivelse eller indbetale afgiften.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder regnskabsbestemmelserne i § 9. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Stk. 8. Bestemmelserne i § 9, stk. 2, og § 15 finder tilsvarende anvendelse.”

2. § 18, stk. 5, affattes således:

”*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 7 a, stk. 1 eller 5, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.”

3. I § 18 indsættes som *stk. 6 og 7*:

”*Stk. 6.* Har nogen begået flere overtrædelser af § 7 a, stk. 1, eller stk. 5, eller § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 7 a, stk. 1 eller stk. 5, eller § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 562 af 3. august 1998, som ændret ved § 8 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 1 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, og senest ved § 48 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 10 a affattes således:

”§ 10 a. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4 eller er omfattet af § 11. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden varerne afsendes fra udlandet, lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, såfremt varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 21. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren indenfor en 2 års periode ikke er straffet efter § 21. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde før forsendelsen af ubeskattede leverancer begyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 3. De erhvervsdrivende varemottagere, der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5. Erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registreret som varemottagere og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske inden transporten af varerne begyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder regnskabsbestemmelserne i § 12. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.”

2. § 21, stk. 5, affattes således:

”*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 10 a, stk. 1 eller 5, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 12, stk. 1-5 eller 6, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.”

3. I § 21 indsættes som *stk. 6 og 7*:

”*Stk. 6.* Har nogen begået flere overtrædelser af § 10 a, stk. 1 eller 5, eller § 12 stk. 1-5 eller 6, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 10 a, stk. 1 eller 5, eller § 12 stk. 1-5 eller 6, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

§ 7

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 565 af 3. august 1998, som ændret ved § 12 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 57 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 3 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 1 i lov nr. 1217 af 27. december 2003, § 39 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og senest ved § 84 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres ”stk. 5” til: ”stk. 7”.

2. I § 6 indsættes som nye *stk. 5 og 6*:

”*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, såfremt varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren indenfor en 2 års periode ikke er straffet efter § 25. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder regnskabsbestemmelserne i §§ 14 og 15. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.”

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 7-11.

3. I § 16, stk. 1, 2. pkt., ændres ”§§ 5-8,” til: ”§§ 4-8,”.

4. § 25, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”2) overtræder § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, 7, 9 eller 10, 3. pkt., § 9, stk. 1 eller 2, § 14, stk. 1-8 eller 9, § 15, stk. 1, § 22, stk. 2-4, § 32, stk. 1, eller § 33.”

5. § 25, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 6, stk. 1, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 14, stk. 1-8 eller 9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.”

6. I § 25 indsættes som stk. 6 og 7:

”Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 6, stk. 1, eller § 14 stk. 1-8 eller 9, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 6, stk. 1, eller § 14 stk. 1-8 eller stk. 9, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

§ 8

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 564 af 3. august 1998, som ændret ved § 2 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 11 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 5 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 2 i lov nr. 962 af 2. december 2003, § 33 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og senest ved § 63 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 31, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 18, stk. 2, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.”

2. I § 31 indsættes som stk. 6 og 7:

”Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 18, stk. 2, eller § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 18, stk. 2, eller § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf og én eller flere andre skatte- og

afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

§ 9

I lov om afgift af tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998 som ændret ved § 3 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 10 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 37 i lov nr. 325 af 18. maj 2005 og senest ved § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 25 indsættes som *stk. 6 og 7*:

”*Stk. 6.* Har nogen begået flere overtrædelser af § 18, stk. 1-6 eller stk. 8-11, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 18, stk. 1-6 eller stk. 8-11, eller forskrifter fastsat i medfør af heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

§ 10

I lov om næringsbrev til fødevarebutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter ”afgifter,”: ”pant på emballage,”.

2. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter ”afgifter,”: ”pant på emballage,”.

3. § 8, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

”2) virksomheden må inden for det seneste år i forbindelse med virksomhed, som er omfattet af § 1, stk. 1, hverken være straffet for væsentlig overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen eller for væsentlig overtrædelse af regler om pant på emballage udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven, og”

4. I § 11, *stk. 1*, indsættes efter ”afgifter,”: ”pant på emballage,”.

§ 11

I lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 4, indsættes efter ”afgifter, ”: ”pant på emballage, ”.

2. I § 6 c, stk. 1, indsættes efter ”afgifter, ”: ”pant på emballage, ”.

3. § 6 d, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”2) virksomheden må inden for det seneste år i forbindelse med virksomhed, som er omfattet af § 1, stk. 1, hverken være straffet for væsentlig overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen eller for væsentlig overtrædelse af regler om pant på emballage udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven, og”

4. I § 7 a, stk. 1, indsættes efter ”afgifter, ”: ”pant på emballage, ”.

§ 12

1. I § 110 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

”Stk. 6. Har nogen gjort sig skyldig i flere overtrædelser af regler og forskrifter fastsat i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere skatte- og afgiftslove, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af disse regler eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af én eller flere skatte- og afgiftslove.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.”

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

2. I § 110 a, stk. 1, indsættes efter ”i medfør af ”: ”§ 9 eller”.

§ 13

Loven træder i kraft den 1. juli 2006.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget (fairplay II) er et led i regeringens bekæmpelse af sort og illegalt arbejde og andre former for skatte- og afgiftssnyd (Fairplay-kampagnen).

Fairplay II – forslaget er endvidere omfattet finanslovsaftalen for 2006. I aftalen af 7. november 2005 er herom anført følgende:

” I forbindelse med Fairplay-kampagnen blev antallet af razziaer i hovedstadsområdet øget fra sommeren 2005. Den forstærkede indsats vil blive udbredt til resten af landet. Parterne er i den forbindelse enige om at forhøje kontrolbøder i forbindelse med afgiftsunddragelse. Skatteministeriet arbejder i øjeblikket på en opstramning, således at der fremover problemfrit kan ske kumulation af kontrolbøder. Forslaget er en del af fairplay II-lovforslaget. Forslaget indebærer øgede indtægter fra kontrolbøder.”

Fairplay-kampagnens overordnede formål er at skabe et samfund, hvor der konkurreres på lige vilkår virksomhederne imellem. Kampagnen består af en skærpet kontrolindsats, en oplysningskampagne samt en række lovinitiativer vendt mod sort og illegalt arbejde og skatte- og afgiftssnyd generelt. Herudover gennemføres der en række rent administrative initiativer rettet mod sort arbejde mv.

Første del af Fairplay-kampagnen blev gennemført i sidste halvår 2004 og 1. halvår 2005. Som led heri blev lov nr. 325 af 18. maj 2005 vedtaget. Denne lov indeholder en række konkrete lovinitiativer rettet mod sort arbejde og afgiftssnyd mv. Loven består af følgende elementer:

- Mulighed for at fratage tips- og lottoforhandlere forhandlingsretten, hvis der sker grov eller gentagen overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.
- Mulighed for at foretage kontrol på fysiske arbejdssteder og ikke - som hidtil - kun på firmaadressen.
- Mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en daglig logbog over virksomhedens ansatte.
- Mulighed for at antage en revisor på den erhvervsdrivendes regning til at udarbejde virksomhedens regnskab, hvis det er mangelfuldt eller ikke findes.
- Udvidede beføjelser på pantområdet, herunder mulighed for beslaglæggelse.
- Mulighed for på ensartet vis at straffe alle former for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen efter straffelovens § 289.

Regeringens fairplaykampagne er nærmere beskrevet i regeringspjecen ”Fairplay – fokus på holdninger” fra oktober 2004. I pjecen er beskrevet en række initiativer – herunder lovinitiativer – som iværksættes i 2005/2006. Med dette lovforslag (Fairplay II) gennemføres bl.a. hovedparten af

de lovinitiativer, der er nævnt i pjecen. Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- Skærpede regler om indberetning af udstationerede indenfor bygge- og anlægsbranchen.
- Bekæmpelse af momskarruseller.
- Skærpede regler om sikkerhedsstillelse bl.a. som led i indsatsen mod momskarruseller.
- Som led i bekæmpelse af ulovlig import og salg af punktafgiftspligtige varer stilles der krav om registrering af varemottagere.
- Fastsættelse af større og kumulative bøder, herunder etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder i forbindelse med håndhævelse af pantreglerne.
- Justering af registeret over næringsbreve (Næringsbasens) anvendelsesområde.

Lovforslagene retter sig mod konkrete eksisterende problemstillinger og dermed også mod de virksomheder, som er involveret i disse problemstillinger. Det er således kendetegnende for de foreslåede lovændringer, at de virksomheder, der har ordnede forhold generelt ikke vil opleve at blive berørt heraf.

2. Formål og baggrund for de enkelte dele af lovforslaget

2.1 Skærpede regler om indberetning af udstationerede indenfor byggebranchen

Skattekontrollovens § 7 E, stk. 1, indeholder en bestemmelse om, at hvis en dansk virksomhed eller en dansk myndighed indgår aftale med en udenlandsk virksomhed om dennes udførelse af bygge- eller anlægsarbejde her i landet i en periode på mere end tre måneder inden for 12 måneder, skal den danske virksomhed inden 30 dage fra arbejdets påbegyndelse foretage indberetning af en række forhold vedrørende den udenlandske underentreprenør. Indberetningen skal indeholde 1) oplysninger om identiteten af den udenlandske virksomhed, 2) identiteten af den eller de virksomheder, som der er indgået aftale med, 3) det eller de aftalte arbejdssteder her i landet samt 4) den eller de aftalte arbejdsperioder her i landet.

Indberetningspligten omfatter ikke kun aftalen mellem den danske hvervgiver og den udenlandske entreprenør, men også aftaler, som den udenlandske virksomhed indgår med andre udenlandske virksomheder om deltagelse i det aftalte bygge- og anlægsarbejde her i landet.

Told- og skatteforvaltningen modtager kun ganske få indberetninger efter skattekontrollovens § 7 E. Det er told- og skatteforvaltningens opfattelse, at det meget lave antal indberetninger harmonerer dårligt med den stigende internationalisering, herunder den stigende anvendelse af arbejdskraft fra de nye østeuropæiske EU-lande, særligt inden for bygge- og anlægsområdet.

Med henblik på særligt at skærpe kontrollen med skattepligtens indtræden for udstationerede inden for bygge- og anlægsbranchen, hvor anvendelsen af udstationerede er størst, foreslås det, at indberetningspligten udvides til også at omfatte antallet af de personer, som den udenlandske

underentreprenør udstationerer i Danmark, identiteten af disse samt angivelse af hvilke perioder de pågældende skal udføre arbejde her i landet.

Yderligere foreslås det, at skærpe indberetningspligten således, at der skal ske indberetning af alle aftaler, der indgås med udenlandske virksomheder uanset, hvor længe disse skal udføre arbejde i Danmark, og endelig foreslås fristen for indberetning nedsat fra 30 dage til 14 dage.

Efter den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 14, stk. 2, straffes en overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E med bøde, medmindre forholdet omfattes af § 14, stk. 1, i hvilket tilfælde en overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. lovens § 13, stk. 1.

I medfør af straffebestemmelsen i lovens § 14, stk. 2, udmåles efter praksis bøder i størrelsesordenen 1.000 kr. ved overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E.

Regeringen er af den opfattelse, at det nuværende bødeniveau ikke har en sådan tilstrækkelig gennemslagskraft, at det sikrer, at indberetningspligten efter skattekontrollovens § 7 E overholdes. Efter regeringens opfattelse bør bødeniveauet derfor forhøjes, således at det kommer til at svare til det bødeniveau, som følger af forarbejderne til den såkaldte ”colalov”, jf. herved lov nr. 1059 af 22. december 2002, vedrørende overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelser i en række punktafgiftslove (nærmere omtalt neden for under pkt. 2.4.).

I overensstemmelse hermed lægges der med dette lovforslag op til en skærpelse af bødeniveauet vedrørende overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 3. Efter denne bestemmelse skal der ved bødefastsættelsen ved overtrædelse af § 7 E udmåles en skærpet bøde.

Efter regeringens opfattelse bør bøden normalt være i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens den gentagelsestilfælde bør fordobles. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Straffastsættelsen vil som altid bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

2.2 Bekæmpelse af momskarruseller, skærpede regler om sikkerhedsstillelse og ophævelse af opkrævningslovens § 11 a

2.2.1 Bekæmpelse af momskaruseller

Hensigten med de foreslåede ændringer er navnlig at styrke indsatsen mod momskaruseller og at begrænse antallet af dem.

Momskaruselsvindlen forekommer ved handel mellem virksomheder i mindst 2 EU-lande, og hvor mindst én af de involverede virksomheder, den såkaldte missing trader (også kaldet skraldespandsselskabet), ikke har til hensigt at afregne skyldig moms. Svindlen er mulig, fordi salg af en vare fra en virksomhed til en virksomhed i et andet EU-land kan foregå uden afregning af moms på betingelse af, at købervirksomheden (erhververen) afregner moms til eget land (forbrugslandet). Reglerne om erhvervsmoms/omvendt betalingspligt er fastsat for at lette den almindelige handel mellem momsregistrerede virksomheder inden for EU. Hvis reglerne ikke eksisterede, skulle en udenlandsk virksomhed, som sælger til en dansk virksomhed, momsregistreres her i landet for at angive og afregne moms til den danske stat af sit salg. Med reglerne om erhvervsmoms/omvendt betalingspligt betales momsen til den danske stat i stedet af den danske virksomhed. En missing trader er således en virksomhed, som ikke afregner den moms, som den skal. For en missing trader handler det altså udelukkende om at generere det størst mulige beløb i skyldig moms, som efterfølgende ikke afregnes over for statskassen.

En del af den skyldige og ikke afregnede moms anvendes typisk til at underfakturere varerne, og resten af momsen finansierer en avance til svindlerne samt eventuelle transportomkostninger og vederlag til øvrige aktører i handelsforløbet. De efterfølgende aftagere af varerne (mellemlandere, brokere og eventuelt forhandlere) opnår alle en gevinst i form af lavere priser og dermed øget konkurrenceevne. Taberen bliver i første omgang statskassen i det land, hvor en missing trader er registreret, men en omfattende karuselhandel inden for bestemte varetyper påvirker også den lovlige del af branchen. Den lovlige del af branchen udsættes for en unfair konkurrence, idet den ikke har mulighed for at sælge til de kunstigt - og ulovligt - lave priser, som forhandlere af karuselvarer kan, idet de lovlige virksomheder afregner moms af deres salg.

Tabet for den danske stat kan i perioden 1995 til 2001 opgøres til ca. 800 mio. kr. I perioden 2001 til 2004 opstod kun ganske få nye karuseller i Danmark. Men i den senere tid er momskaruselsvindlen blusset op på ny. Det skønnes, at staten i dag har lidt yderligere tab på ca. 200 mio. kr., og det ser ud til, at tendensen fortsætter. Med andre ord har staten over en 10-årig periode mistet ca. 1 mia. kr. i momsindtægter.

Årsagen til, at antallet af karuseller er begyndt at stige igen, kan være, at andre lande i EU som England, Tyskland og Holland har indført regler om blandt andet solidarisk hæftelse for virksomheder, der deltager i momskaruseller. Det betyder, at missing traders, der er registreret i de pågældende lande, har vanskeligt ved at afsætte deres varer til virksomheder inden for landets grænser, fordi de risikerer en solidarisk hæftelse. Den solidariske hæftelse kan nemlig kun pålægges virksomheder inden for det lands grænser, hvor en missing trader er registreret. En

anden medvirkende årsag er formentlig, at de organiserede svindlere har ”finjusteret” modellen, således at der ikke længere (kun) handles inden for EU, men også med virksomheder i tredjelande. Man ser nu bl.a. import og eksport via Mellemøsten og Asien, hvor det traditionelle internationale kontrollsamarbejde ikke fungerer på samme niveau som inden for EU.

Såvel rapporter fra EU som OECD opfordrer landene til at skærpe indsatsen mod afgiftsunddragelse og at lære af hinandens erfaringer. For at undgå at Danmark bliver midtpunkt for svindlernes karruseller foreslås - med inspiration fra andre EU-lande - en række ændringer, der skal styrke indsatsen mod momskarrusellerne og afgiftsunddragelse i øvrigt.

2.2.2 Skærpede regler om sikkerhedsstillelse og forkortet afregning

Forslaget indeholder også bestemmelser, der mere generelt har til formål at udbygge de nuværende regler om sikkerhedsstillelse og forkortet afregning. Forslagene vil forebygge og mindske statens risiko for tab.

Der har i forbindelse med opkrævningslovens regler om sikkerhedsstillelse vist sig nogle svagheder, som foreslås fjernet. Ofte udnyttes svaghederne af virksomheder, som ikke har til hensigt at følge spillereglerne, men vil høste en gevinst på statens regning. Dette har især vist sig i forbindelse med reglerne om sikkerhedsstillelse. For det første er det kun et pålæg om sikkerhedsstillelse i forbindelse med en anmeldelse til registrering, som kan sanktioneres, såfremt pålægget om sikkerhedsstillelse ikke opfyldes. Sanktioneringen består i nægtelse af registrering af virksomheden. Et pålæg om sikkerhedsstillelse over for en igangværende virksomhed kan derimod ikke sanktioneres i dag.

Personer, der har til hensigt at påføre staten et tab, kan derfor uden videre ignorere et pålæg om sikkerhedsstillelse, der er udstedt over for registrerede virksomheder. Og personer, der som følge af tab, der er påført statskassen inden for de forudgående 5 år, må påregne at blive afkrævet sikkerhedsstillelse i forbindelse med registreringen af en virksomhed, kan blot købe en virksomhed, som allerede er registreret. Derudover ses det ofte, at sådanne personer benytter stråmænd, som de skjuler sig bag. Stråmænd kan både være nærtstående og ikke nærtstående personer. Sidstnævnte kan være venner, bekendte eller helt fremmede personer, som mod betaling eksempelvis står som ejer af virksomheden. Disse stråmænd vil meget ofte være uden midler til at betale skyldige skatter, afgifter mv. i tilfælde af personlig hæftelse, og en inddrivelse af statens krav bliver derfor umulig.

Ændringerne er således fortrinsvis rettet mod indsatsen mod momskarrusellerne, men de foreslåede ændringer vedrørende sikkerhedsstillelse vil også kunne anvendes mod andre virksomheder, hvor der er risiko for, at staten lider tab.

2.2.3 Ophævelse af opkrævningslovens § 11 a

I forbindelse med skærpelsen af de generelle regler om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens §

11 foreslås bestemmelsen om sikkerhedsstillelse for selskaber i forbindelse med registreringen i opkrævningslovens § 11 a ophævet. Med den foreslåede skærpelse af reglerne i opkrævningslovens § 11 – herunder særlig muligheden for at fratage allerede etablerede virksomheder registreringen – er det vurderingen, at told- og skatteforvaltningens og andre kreditorers interesser i, at der ikke sker udhuling af selskabskapitalen, tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

2.3 Registrering som erhvervsdrivende varemottager

Lovforslaget indeholder en række stramninger overfor de varemottagere, dvs. importører af punktafgiftspligtige varer, som ikke overholder reglerne. De virksomheder, der overholder reglerne, vil ikke mærke nogen ændringer - dog vil alle varemottagere skulle angive uanset, om der er importeret varer i den forløbne måned. Det vurderes dog, at langt de fleste virksomheder i forvejen gør dette, hvis de i en enkelt måned ikke har haft nogen import af punktafgiftspligtige varer.

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne skærpet i en række afgiftslove ved gennemførelsen af den såkaldte "colalov" (lov 1059 af 17. december 2002). Stramningerne var især rettet mod detailhandlen. Vedrørende grossistledet blev der dog indført en bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Det har imidlertid kunnet konstateres, at de ovennævnte stramninger ikke har været tilstrækkelige til at bremse udviklingen af ulovlige varer i detailhandlen. Dette skyldes bl.a., at de forretninger, der fortsat ikke overholder bestemmelserne, indstiller sig på de nye regler, og flere har derfor set en fordel i at lade sig registrere som varemottagere. Fordelen er, at varemottagere har ret til at få varerne hjem ubeskattet og først skal angive og betale den 15. i måneden efter. De uefterrettelige virksomheder spekulerer i, at de kun angiver, hvis de har haft kontrolbesøg, ellers er deres påstand, at det altid er varer, de netop har modtaget, og derfor endnu ikke har angivet og betalt afgifter af.

Der er derfor behov for en række stramninger i de love som også 2002-loven vedrørte med undtagelse af spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven, da banderoler og stempelmærker sikrer afgifterne.

Det er hensigten med lovforslaget, at registreringen som varemottager skal være en egentlig registrering med pligt til at angive hver måned. En sådan bestemmelse er nødvendig, da det har kunnet konstateres, at de nye varemottagere, der har ladet sig registrere, kun angiver, hvis de har været udsat for kontrol måneden før.

Det er endvidere hensigten med lovforslaget at indføre konsekvenser over for de varemottagere, som ikke overholder reglerne. Hvis en varemottager bliver straffet, vil told- og skatteforvaltningen efter lovforslaget kunne kræve en sikkerhedsstillelse. Hvis en varemottager

gentagne gange ikke overholder reglerne, vil told- og skatteforvaltningen kunne fratage virksomheden registreringen som varemottager. Herefter skal virksomheden forudmelde og stille sikkerhed for hver enkelt leverance.

Tidligere kunne en varemottager nøjes med at foretage en anmeldelse af varemottagelsen. Efter forslaget skal varemottagere foretage en egentlig registrering og samtidig foreslå det, at de skal angive og afregne afgiften efter opkrævningslovens bestemmelser. Der vil fortsat være mulighed for alene at foretage en anmeldelse af varemottagelsen. I disse tilfælde skal virksomheden dog stille sikkerhed for hver enkelt forsendelse.

Denne mulighed tænkes anvendt i de situationer, hvor en virksomhed har fået frataget sit registreringsforhold efter eksempelvis chokoladeafgiftsloven, jf. den foreslåede § 10 a, stk. 6, eller den situation, hvor virksomheden alene importerer varer 2 gange om året og derfor ikke ønsker et egentligt registreringsforhold.

Med henblik på at bremse udviklingen af handel med ulovlige varer i detailhandlen er det herudover hensigten med lovforslaget, at det skærpede bødeniveau ved overtrædelser af punktafgiftslovgivningens regnskabs- og fakturabestemmelser, som blev indført ved 2002-loven, jf. neden for under pkt. 2.4, fremover også skal finde anvendelse på varemottagere, der ikke lader sig behørigt registrere, før de modtager varer fra udlandet, jf. forslagets § 4, nr. 2 (chokoladeafgiftsloven), § 5, nr. 2 (emballageafgiftsloven) § 6, nr. 2 (lov om afgift af mineralvand m.v.) og § 7, nr. 4 (lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.).

Bøde for manglende indberetning i henhold til de nævnte bestemmelser bør efter regeringens opfattelse normalt være i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes i størrelsesordenen 10.000 kr. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Straffastsættelsen vil som altid bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

2.4 Større og kumulative bøder og etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder mv. i forbindelse med håndhævelse af pant- og returordningerne

2.4.1 Større og kumulative bøder

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne skærpet i en række afgiftslove ved

gennemførelsen af den førnævnte såkaldte "colalov" (lov 1059 af 17. december 2002). Ændringerne blev gennemført i mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven og var især rettet mod detailhandlen. Vedrørende engrosleddet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne.

Reglerne blev indført i regeringens forsøg på at dæmme op for en stigende omsætning af afgiftspligtige varer uden afgift, idet SKATs kontroller havde afsløret, at en lang række erhvervsdrivende ikke betalte afgift på importerede produkter af blandt andet øl, sodavand og chokoladevarer.

Om baggrunden for at indføre det skærpede bødeniveau fremgår af forarbejderne til 2002-loven (L 66) bl.a., at der ikke efter den dagældende bødepraksis på afgiftsområdet blev gjort strafansvar gældende, når en forsætlig afgiftsunddragelse i et førstegangstilfælde udgjorde mindre end 5.000 kr. For grov uagtsomhed var grænsen på 10.000 kr.

Derfor var det i mange tilfælde efter dagældende regler og praksis ikke muligt at straffe afgiftsunddragelsen. Som eksempel er nævnt, at den samlede danske afgift af en kasse med 10 kg. lakrids udgør 177,50 kr. inkl. moms, hvorfor der skal være relativt mange afgiftspligtige varer til stede i virksomheden, før man kommer op over 5.000 kr. i undtagne afgifter. Den handlende slap derfor med alene at skulle efterbetale den udeholdte afgift.

Der indførtes derfor skærpede bøder ved overtrædelse af visse regnskabs- og fakturabestemmelser uanset størrelsen af afgiftsunddragelsen.

I lovforslaget blev der lagt op til, at der ved en enkelt overtrædelse i et førstegangstilfælde skulle gives en bøde på i størrelsesordenen 5.000 kr., mens de almindelige regler i straffelovens § 88 om kumulation skulle finde anvendelse ved flere overtrædelser af en eller flere punktafgiftslove under samtidig påkendelse.

Endvidere blev der i forarbejderne til 2000-loven (L 66) lagt op til, at der i gentagelsestilfælde normalt fastsættes en markant højere bøde end de angivne 5.000 kr., idet det må anses som en skærpende omstændighed, at den pågældende tidligere er straffet for overtrædelse af de pågældende punktafgiftslove m.v.

I administrativ praksis er f.eks. i tilfælde, hvor der er sket overtrædelse af både chokoladeafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven (dvs. overtrædelse af flere afgiftslove), blevet pålagt en bøde på 10.000 kr.

Ved Østre Landsrets dom af 8. april 2005 er det imidlertid fastslået, at der ved udmåling af en bøde for overtrædelse af flere punktafgiftslove under samtidig påkendelse skal ske kumulation efter de almindelige regler i straffelovens § 88, jf. forarbejderne (L 66) til lov nr. 1059 af 17. december 2002, hvorefter de almindelige regler i straffelovens § 88 om kumulation finder anvendelse. I den konkrete sag var der tale om en overtrædelse af flere love, idet tiltalte havde overtrådt både chokoladeafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven. For overtrædelserne var der givet en bøde på 10.000 kr. (5.000 kr. for en overtrædelse af mineralvandsafgiftsloven og 5.000 kr. for en overtrædelse af chokoladeafgiftsloven). Østre Landsret nedsatte bøden fra 10.000 kr. til 7.500 kr. under henvisning til det i forarbejderne om straffelovens § 88 anførte.

Straffelovens § 88 normerer strafudmålingen og straffastsættelsen, når flere lovovertrædelser er til pådømmelse under samme sag mod samme gerningsmand.

I praksis betyder det, at der fastsættes en fælles straf, når nogen ved én eller flere handlinger har begået flere lovovertrædelser. Det kan være ved, at nogen i flere tilfælde har overtrådt samme punktafgiftslov, f.eks. i to tilfælde har indført og solgt sodavand uden at betale afgift og ført regnskab over denne indførsel og salg. Det kan også være den situation, hvor nogen har overtrådt flere punktafgiftslove, f.eks. både chokoladeafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven ved at have indført og solgt chokolade og sodavand uden at betale afgift og ført regnskab over indførslen og salget.

Som led i regeringens indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse finder regeringen det af stor betydning at sikre, at de bøder, som udmåles for overtrædelse af punktafgiftslovgivningen, er af en sådan størrelse, at deres præventive virkning ikke svækkes.

På den baggrund foreslås indført bestemmelser om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til påkendelse under samme sag foreligger flere overtrædelser af følgende bestemmelser i lovgivningen om punktafgifter:

- § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, § 12 eller § 13, stk. 1 eller stk. 5, i chokoladeafgiftsloven, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 7 a, stk. 1 eller stk. 5, § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, i emballageafgiftsloven, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, eller § 12, stk. 1-6, i lov om afgift af mineralvand m.v., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 6, stk. 1, eller § 14, stk. 1-9, i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 18, stk. 2, eller § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, i lov om afgift af spiritus m.m., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser, og

- § 18, stk. 1-6 eller stk. 8-11, i lov om afgift af tobaksafgifter, eller forskrifter fastsat i medfør i medfør af disse bestemmelser.

Efter forslaget skal der endvidere ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de oven for opregnede bestemmelser eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation vil efter forslaget kunne fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

De foreslåede bestemmelser om absolut kumulation svarer til bestemmelsen i færdselslovens § 118 a, som blev indføjet ved lov nr. 475 af 31. maj 2000, og hvorefter der skal ske absolut kumulation ved udmåling af bøder for overtrædelse af færdselsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, medmindre særlige grunde taler herfor.

Som anført ovenfor blev det i forarbejderne til 2000-loven (L 66) forudsat, at der udmåles markant højere bøder i *gentagelsestilfælde*.

Der foreligger enkelte domstolsafgørelser, hvor der i gentagelsestilfælde vedrørende overtrædelse af de nævnte punktafgiftslove er sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Domstolene ses således at have fulgt det straffniveau, som der blev lagt op til med lovændringen i 2000.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at dette markant højere straffniveau ved bødefastsættelsen fastholdes i gentagelsestilfælde, idet det skærpede bødeniveau er af væsentlig betydning i kampen mod den ofte meget åbenlyse snyd med afgifter.

På den baggrund – og i overensstemmelse med forarbejderne til 2000-loven i øvrigt – bør der i et førstegangstilfælde, hvor der kun foreligger en enkelt overtrædelse til påkendelse, også fremover udmåles en bøde på i størrelsesordenen 5.000 kr., mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Straffastsættelsen vil som altid bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og de angivne bødeniveauer på henholdsvis 5.000 og 10.000 kr. vil således kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

En anden bestemmelse af væsentlig betydning for SKATs kontrolvirksomhed er bestemmelsen i momsbekendtgørelsens § 43.

Efter momslovens § 52, stk. 4, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om krav til fakturering, jf. lovens § 52, stk. 1-3, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg. Ministeren har udnyttet denne bemyndigelse ved at udstede momsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1152 af 12. december 2003 om merværdiafgiftsloven (momsloven).

Momsbekendtgørelsen indeholder i § 43 bestemmelser om forenklede regler om fakturaer og kasseboner. Overtrædelse af denne bestemmelse straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 100, stk. 2.

I forbindelse med SKATs kontrolvirksomhed konstateres det ofte, at reglerne om forenklede fakturaer og kasseboner ikke overholdes.

I tråd med de øvrige skærper af bødeniveauet i nærværende lovforslag, jf. ovenfor under pkt. 2.1. vedrørende indberetning efter skattekontrollovens § 7 E og pkt. 2.3. vedrørende registrering som erhvervsdrivende varemottager efter bestemmelser i punktafgiftslovene, finder regeringen, at en tilsvarende skærpelse af bødeniveauet bør ske med hensyn til overtrædelser af momsbekendtgørelsens § 43.

I overensstemmelse med det anførte bør der således ved fastsættelse af bøder i medfør af momsbekendtgørelsens § 100, stk. 2, jf. § 43, i førstegangstilfælde, hvor der kun foreligger en enkelt overtrædelse til påkendelse, udmåles en bøde i størrelsesordenen 5.000 kr., mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

2.4.2 Etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder mv. i forbindelse med håndhævelse af pant- og returordningerne

Indsatsen mod overtrædelse af pantreguleringen er allerede intensiveret som led i Regeringens Fairplay kampagne – og med Folketingets vedtagelse af Fairplay I lovforslaget (lov nr. 325 af 18. maj 2005), hvorved bl.a. miljøbeskyttelseslovens håndhævelsesmuligheder blev skærpet ved bl.a. at give tilsynsmyndighederne mulighed for at beslaglægge produkter og emballager mv., der ikke opfyldte lovgivningens krav til mærkning eller tilmelding til pant- og retursystemet. Lovændringen blev særligt udmøntet for at kunne anvendes på pant og returordningen for emballager.

På tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, forelå der ikke en tilstrækkelig bødepraksis vedrørende pant- og retursystemet for emballager til øl og læskedrikke. Det blev derfor besluttet, ikke at medtage et forslag om at give tilsynsmyndighederne adgang til at udstede administrative bøder ved konstaterede overtrædelser af pantreguleringen i lov 325 af 18. maj 2005 (L 96, FT-tidende A, side 1620ff).

Der er siden lovforslagets vedtagelse og som følge af tilsynsmyndighedernes indsats i henhold til pantbekendtgørelsen (Bekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke med senere ændringer.) for at komme snyd med pantsystemet - og særligt salget af upantmærket emballager - til livs etableret en bødepraksis ved domstolene i forhold til visse overtrædelser af pantbekendtgørelsens krav til salg af emballager.

Derfor foreslås nu indsat en hjemmel for tilsynsmyndighederne til at udstede administrative bødeforelæg ved overtrædelse af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om pant- og returordninger – idet det bemærkes, at hjemlen primært tænkes anvendt på udstedelse af bøder for overtrædelser af bekendtgørelsen om pant og indsamling mv. af emballager til øl og visse læskedrikke.

Hjemlen tænkes anvendt i de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne konstaterer, at butikker eller importører overtræder pantbekendtgørelsens regler ved at markedsføre emballager uden pantmærker. Her er der, som omtalt, som følge af SKATs beslaglæggelser af upantmærkede emballager i sommeren 2005 og Miljøstyrelsens efterfølgende anmodning til politiet om tiltalerejsning for overtrædelserne nu etableret en bødepraksis ved domstolene. En række domme fra Københavns Byret har således udmålt bøder på 5.000 kr. for denne type overtrædelse af pantbekendtgørelsen.

Lovforslaget lægger tillige op til, at tilsynsmyndighederne skal kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af pantbekendtgørelsens regler om tilmelding til pant- og retursystemet samt for gentagne overtrædelser af pantbekendtgørelsen. Der er imidlertid endnu ikke etableret en tilstrækkelig bødepraksis vedrørende gentagelsestilfælde samt overtrædelser af spørgsmålet om manglende tilmelding til pant- og retursystemet. Selvom hjemmelsgrundlaget for udstedelse af administrative bøder fastsættes i dette lovforslag, forudsættes det, at hjemlen til at udstede administrative bøder i disse tilfælde ikke anvendes før, der ved domstolene er etableret en tilstrækkelig ensartet bødepraksis også her.

Endelig foreslås tilsvarende på skatte- og afgiftsområdet, at der også i relation til sanktionering af overtrædelser af pantbekendtgørelsens regler, skal ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af pantbekendtgørelsens regler eller ved samtidig overtrædelse af pantbekendtgørelsens regler og en eller flere overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen.

Princippet om absolut kumulation vil efter forslaget kunne fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

2.5 Udvidelse af næringsbrevordningen

Overholdelse af reglerne om pant på emballage har også været et af regeringens Fairplay fokus områder. Efter indførelsen af det frie emballagevalg i 2002, har det kunnet konstateres, at der er sket en markant stigning i handlen med upantmærkede øl og sodavand. Dette er forsøgt imødegået ved forskellige tiltag i Regeringens første Fairplay udspil, der blev vedtaget i maj 2005 (lov nr. 325 af 18. maj 2005) – herunder mulighederne for beslaglæggelse af upantmærkede emballager. Til supplerung af de vedtagne tiltag vurderes det imidlertid hensigtsmæssigt, at udvide registret over næringsbreve (Næringsbasen) anvendelsesområde til at omfatte reguleringen om pant på emballage.

3 De enkelte forslags indhold

3.1 Indberetning af udstationerede

3.1.1 Gældende ret

Efter de gældende regler har en virksomhed, der har en aftale om udførelse af arbejde i Danmark pligt til at lade sig momsregistrere og i den forbindelse afgive en række oplysninger/dokumenter om virksomheden. Det drejer sig om:

- Den forventede omsætning for virksomheden.
- Kopi af de indgåede aftaler om arbejde og tilbud på arbejde i Danmark.
- Antal ansatte.
- Arbejdets art samt hvem man skal arbejde for i Danmark.
- Kopi af registreringsbeviset fra hjemlandet.

Derimod er der ikke krav om, at virksomheden skal oplyse om identiteten af de medarbejdere, der udstationeres i Danmark til udførelsen af det aftalte arbejde. Når dette krav ikke stilles, skyldes det, at der ikke er hjemmel hertil i 6. momsdirektiv, der fastsætter de nærmere rammer for hvilke krav, der kan stilles i forbindelse med en virksomheds momsregistrering.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udenlandsk virksomhed, der udfører arbejde i Danmark for en dansk hvervgiver, samt den udenlandske virksomheds ansatte (de udstationerede), der udfører arbejdet i Danmark, er skattepligtige til Danmark og i den forbindelse spørgsmålet om eventuel indeholdelse af A-skat, AM-bidrag mv. er afhængigt af, om den udenlandske virksomhed kan anses for at have etableret et fast driftssted i Danmark. I henhold til de fleste af de dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har indgået med andre lande, indtræder der for

udenlandske virksomheder, der udfører bygge-, anlægs- og monteringsarbejde, som hovedregel først fast driftssted efter 12 måneder.

Foreligger der et fast driftssted her i landet, vil den udenlandske virksomhed, dvs. virksomhedsindehaveren eller selskabet, blive skattepligtig af de indtægter, der hidrører fra arbejde udført i Danmark, og virksomheden skal, hvis der indtræder skattepligt for de personer, der er udstationeret af virksomheden, indeholde af A-skat mv. De udstationerede ansatte fra den udenlandske virksomhed vil som hovedregel i kraft af kildeskattelovens § 2 sammenholdt med de indgåede dobbeltbeskatningsaftaler være begrænset skattepligtige til Danmark, hvis deres ophold i Danmark strækker sig ud over 183 dage inden for et år.

Kan den udenlandske virksomhed anses for at have et fast driftssted i Danmark, skal der udpeges en befuldmægtiget her i landet, som står for udbetaling af løn til de ansatte. Den befuldmægtigede skal indeholde A-skat, AM-bidrag mv. for de medarbejdere, der er skattepligtige til Danmark.

Har den udenlandske virksomhed ikke et fast driftssted i Danmark, er der ikke et tilsvarende krav om, at der skal udpeges en befuldmægtiget i Danmark med deraf følgende pligt til indeholdelse af A-skat mv.

Hvorvidt den udenlandske virksomhed har et fast driftssted i Danmark, er således ikke afgørende for, om de udstationerede medarbejdere er eller bliver skattepligtige til Danmark. Dette afgøres på baggrund af den med det pågældende land indgåede dobbeltbeskatningsaftale. Det vil i praksis (som oftest) sige den ovennævnte 183 dages regel. Indtræder der begrænset skattepligtig for en person, der er udstationeret i Danmark for en udenlandsk virksomhed, og har virksomheden ikke fast driftssted i Danmark eller udpeget en befuldmægtiget i Danmark påhviler det den pågældende person selv at selvangive den skattepligtige indkomst.

På baggrund af de erfaringer, der fulgte med bygningen af bl.a. Storebæltsbroen, og de udenlandske virksomheder, der i denne forbindelse udførte bygge- og anlægsopgaver i Danmark, blev der ved lov nr. 1104 af 20. december 1995 indsat en bestemmelse i skattekontrollovens § 7 E, der pålægger en dansk virksomhed pligt til at indberette aftaler, der indgås med udenlandske bygge- og anlægsvirksomheder - dvs. virksomheder, som ikke har fast driftssted i Danmark - om udførelse af bygge- og anlægsopgaver i Danmark, som strækker sig ud over 3 måneder indenfor en 12 måneders periode.

Indberetningen omfatter tillige underaftaler, som indgås mellem den udenlandske virksomhed og eventuelle andre virksomheder i relation til det pågældende bygge- og anlægsarbejde, dvs. ”under-under”-entreprenøraftaler. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at indberetning af sådanne eventuelle underaftaler forudsætter, at den danske virksomhed i kontrakten med den udenlandske virksomhed får indføjret, at der skal gives meddelelse til den danske virksomhed om

indgåelse af eventuelle underaftaler således, at den danske virksomhed kan opfylde sine indberetningsforpligtelser efter § 7 E.

Indberetningen skal indeholde:

- oplysninger om identiteten af den udenlandske virksomhed,
- identiteten af den eller de virksomheder, som der er indgået aftale med,
- det eller de aftalte arbejdssteder her i landet, samt
- den eller de aftalte arbejdsperioder her i landet.

Manglende indberetning af de i § 7 E, stk. 3, anførte oplysninger kan fremtvinges ved daglige bøder efter skattekontrollovens § 9, stk. 1. Forsætlig eller af grov uagtsom undladelse af indberetning er yderligere sanktioneret med bøde efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 14, stk. 2. Endelig vil meget grove tilfælde, hvor der forsætligt - eller groft uagtsomt - afgives urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen eller skatteberegningen, herunder oplysninger efter § 7 E, kunne straffes efter som skattesvig efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, jf. § 13.

Daglige bøder benyttes kun i meget begrænset omfang, da sanktionsmuligheden er ressourcetung at administrere og ikke specielt effektiv. Sanktionsmuligheden er således ikke anvendt på dette forhold. Bødebestemmelsen i § 14, stk. 2, er ligeledes meget vanskelig at anvende, idet den forudsætter, at told- og skatteforvaltningen kan bevise, at den indberetningspligtige har handlet forsætligt eller groft uagtsomt ved ikke at opfylde oplysningspligten i henhold til skattekontrollovens § 7 E. Denne bevisbyrde er meget vanskelig at løfte.

Ud over de to nævnte sanktionsbestemmelser findes der ikke andre muligheder for at straffe danske virksomheder, der ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter § 7 E.

Hensigten med bestemmelsen er naturligvis at sikre skattemyndighederne sådanne oplysninger, at der kan foretages en kontrol af, om den udenlandske virksomhed etablerer et fast driftssted i Danmark, og dermed bliver skattepligtig til Danmark, samt - i et vist omfang - om de udstationerede medarbejdere fra den udenlandske virksomhed, bliver begrænset skattepligtige til Danmark. Yderligere kan bestemmelsen anvendes som en form for "krydskontrol" i forhold til den momsregistreringspligt, der består for udenlandske virksomheder, som ønsker at levere tjenesteydelser i Danmark.

Erfaringerne med bestemmelsen er dog, at den alene anvendes i meget ringe omfang, hvilket harmonerer dårligt med, at flere af de seneste års store byggerier er udført med hjælp fra udenlandsk arbejdskraft.

3.1.2 Forslaget

Anvendelsen af udenlandske virksomheders arbejdskraft inden for særligt bygge- og anlægsbranchen er i kraft af EU's regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser blevet yderligere aktualiseret.

På baggrund heraf samt mere generelt for at sikre, at der i højere grad sker korrekt indberetning efter skattekontrollovens § 7 E, samt for at skærpe kontrolgrundlaget for så vidt angår eventuel begrænset skattepligt for personer, der er udstationeret i Danmark af udenlandske virksomheder, der har indgået aftale om udførelse af opgaver her, foreslås det, at udvide indberetningspligten til også at omfatte identiteten af de udstationerede medarbejdere samt at skærpe bødeniveauet ved manglende indberetning.

Yderligere foreslås det, at bestemmelsen skærpes således, at der skal ske indberetning af alle aftaler med udenlandske underentreprenører, uanset den aftalte arbejdsperiodes varighed. Bestemmelsen om at den udenlandske virksomheds arbejde i Danmark skal have en varighed på minimum 3 måneder inden for en 12 måneders periode foreslås således ophævet.

Konkret foreslås det, at den danske virksomhed ud over de eksisterende oplysninger skal afgive oplysninger om navn, fødselsdato, eventuelt personnummer, nationalitet, bopælsadresse i Danmark og i udlandet samt dato for arbejdets påbegyndelse og afslutning for de personer, som af den udenlandske virksomhed udstationeres i Danmark til udførelse af det aftalte arbejde.

Efter den eksisterende bestemmelse skal der således ikke oplyses om identiteten af de personer, som den udenlandske virksomhed udstationerer i Danmark. Dette betyder, at de udstationerede, når de i forbindelse med en kontrol antræffes, over for told- og skatteforvaltningen kan anføre, at de netop er ankommet til Danmark, selv om de måske i realiteten har arbejdet i Danmark igennem længere tid, evt. således at der allerede eller indenfor kort tid vil indtræde begrænset skattepligt til Danmark for dem.

Med den foreslåede regelændring får told- og skatteforvaltningen et mere sikkert grundlag for kontrollen med de udstationeredes eventuelle begrænsede skattepligt, idet den danske virksomheds videregivelse af oplysninger om de udstationeredes arbejdsperioder i Danmark kan lægges til grund i forbindelse med kontrollen af, om der er indtrådt begrænset skattepligt for én eller flere af de udstationerede.

En lignende bestemmelse som den foreslåede findes i kulbrinteopkrævningslovens § 8. Efter denne bestemmelse skal der ske indberetning af identitet og antallet af ansatte mv., der er beskæftiget af en udenlandsk virksomhed, med hvilken en dansk hvervgiver har indgået aftale om udførelse af arbejde på dansk område. Reglen tjener samme mål som den foreslåede udvidelse af indberetningspligten efter skattekontrollovens § 7 E, nemlig at sikre et grundlag for kontrollen af

om - og i givet fald fra hvilket tidspunkt - der indtræder skattepligt for de personer, som den udenlandske virksomhed har udstationeret på dansk område.

Overtrædelser af § 7 E sanktioneres efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 14, stk. 2, med bøde. Bødeniveauet for overtrædelser, der er sanktioneret efter skattekontrollovens § 14, stk. 2, ligger omkring 1.000 kr.

For i højere grad at sikre at bestemmelsen faktisk overholdes af virksomhederne, dvs. at der reelt sker indberetning, foreslås det, at det nuværende bødeniveau vedrørende overtrædelser af skattekontrollovens § 7 E forhøjes, jf. forslaget § 3, nr. 3.

Efter den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 14, stk. 2, straffes en overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E med bøde, medmindre forholdet omfattes af § 14, stk. 1, i hvilket tilfælde en overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. lovens § 13, stk. 1. Efter praksis udmåles bøder i størrelsesordenen 1.000 kr. ved overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E.

Med den foreslåede bestemmelse om udmåling af en skærpet bøde ved overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E forudsættes det nuværende bødeniveau forhøjet således, at bøden normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. Bødeniveauet vil herefter svare til det bødeniveau, som følger af forarbejderne til ”colaloven”, jf. ovenfor under pkt. 2.4. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Den udvidede indberetningspligt er som nævnt begrundet i hensynet til at øge kontrolmulighederne i forbindelse med indtrædelse af skattepligt. De indhentede oplysninger vil også kunne anvendes i forhold til ønsket om en større viden vedrørende udstationerede arbejdstagere fra andre EU-lande og ønsket om at forbedre mulighederne for at kontrollere opholdsgrundlaget for de pågældende. Personer, der er udstationeret i Danmark har ikke pligt til at anmode om et EU/EØS-opholdsbevis, hvis udstationeringen ikke strækker sig ud over 3 måneder, og de pågældende bliver derfor ikke registreret af Udlændingestyrelsen.

Det er besluttet at etablere et register i Den Sociale Sikringsstyrelse over såkaldte E 101 blanketter fra alle EU-lande. E 101 blanketten udstedes efter anmodning af udsenderlandets kompetente sociale sikringsmyndigheder til arbejdstagere, der opfylder en række nærmere betingelser for at forblive under udsenderlandets lovgivning om social sikring, jf. EU-forordning 1408/71, under det midlertidige arbejde i et andet EU-land. Registeret baserer sig på indberetninger fra de øvrige EU-landes kompetente myndigheder og indeholder oplysninger om

den udstationerede mv. fra de udenlandske E 101 blanketter, der i det væsentlige svarer til de oplysninger, som foreslås indberettet på bygge- og anlægsområdet ved dette forslag.

Der sker imidlertid ingen kontrol af de faktiske oplysninger i forbindelse med registreringen i Den Sociale Sikringsstyrelse, medmindre der til brug for en konkret sagsbehandling bliver anmodet om, at Styrelsen retter henvendelse til den udstedende myndighed for efterprøvelse af relevante oplysninger fra blanketten. Det fremgår ikke af blanket E 101, hvilken branche arbejdet udføres i, hvorfor det ikke er muligt at se, om pågældende beskæftiger sig inden for bygge- og anlæg.

Dertil kommer, at det ikke er et krav, at en udstationeret arbejdstager er i besiddelse af blanketten, som således kan udstedes med tilbagevirkende kraft. Det er derfor vurderingen, at registeret ikke i tilstrækkelig grad indeholder fyldestgørende oplysninger, der gør det muligt at gennemføre en effektiv skattekontrol med udstationerede lønmodtageres indtræden af skattepligt, som er sigtet med dette forslag.

3.2. Bekæmpelse af momskarruseller, skærpede regler om sikkerhedsstillelse og ophævelse af opkrævningslovens § 11 a

3.2.1 Gældende ret

3.2.1.1 Momskarruseller

Skatteforvaltningen har ikke i dag værktøjer, som er direkte rettet mod bekæmpelse af momskarruseller. Skatteforvaltningen kan selvfølgelig anvende de almindelige bestemmelser i opkrævningsloven og momsloven, men det har vist sig, at disse ikke er tilstrækkelige i kampen mod svigen.

3.2.1.2 Reglerne om sikkerhedsstillelse

Opkrævningslovens § 11 indeholder i dag regler om sikkerhedsstillelse hos virksomheder, der enten anmeldes til registrering for A-skat, moms m.v. (§ 11, stk. 2) eller allerede er blevet registreret herfor (§ 11, stk. 1).

I forbindelse med registreringen kan der udstedes et pålæg om sikkerhedsstillelse, såfremt en virksomhedsdeltager som ejer, direktør eller bestyrelsesmedlem er eller har været med i en eller flere andre virksomheder, der inden for de forudgående 5 år enten er gået konkurs eller er blevet konstateret insolvente, hvorved statskassen har lidt et tab, eller told- og skatteforvaltningen har fået et usikret tilgodehavende på over 50.000 kr. bestående af de tilsvarende, der opkræves efter opkrævningsloven (moms, A-skat, lønsumsafgift, AM-bidrag, punkt- og miljøafgifter samt selskabsskat).

Et pålæg om sikkerhedsstillelse skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter registreringsanmeldelsen. Stilles sikkerhed ikke, nægtes virksomheden registrering, hvorefter videre drift vil være strafbar efter opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Allerede registrerede ("igangværende") virksomheder kan også pålægges at stille sikkerhed, såfremt virksomheden 4 gange inden for de seneste 12 afregningsperioder har betalt tilsvarende omfattet af opkrævningsloven for sent, og virksomheden enten er i restance med mere end 25.000 kr. og ikke foretager indbetaling senest 10 hverdage efter modtagelsen af en rykker, eller virksomheden har indgivet selvangivelsen for sent. Der kan ligeledes kræves sikkerhedsstillelse, såfremt virksomhedens kapitalgrundlag, herunder indskudskapitalen i selskaber, er trukket ud. En svaghed ved reglen i § 11, stk. 1, om sikkerhedsstillelse for igangværende virksomheder er, at den ikke har nogen sanktionsmulighed, såfremt et pålæg om sikkerhedsstillelse ikke efterleves. Med andre ord kan virksomheder således ignorere pålægget om sikkerhedsstillelse.

Det gælder også en missing trader, der som følge af flere forsinkede eller manglende betalinger og en aktuel restance måske har "sparet sammen" til et pålæg om sikkerhedsstillelse, eller som oven i købet kan tænkes bevidst at have fjernet indskudskapitalen i f.eks. det anpartsselskab, hvori virksomheden drives, hvilket kan være en konkursforberedende manøvre for at sikre, at der ikke tilfalder kreditorerne nogen som helst aktiver.

Momslovens § 62, stk. 1, giver adgang til at pålægge virksomheder, der efter § 11, stk. 1, kan pålægges at stille sikkerhed, at anvende en forkortet afregningsperiode for moms, men det er kun som et alternativ til et pålæg om sikkerhedsstillelse. Bestemmelsen i § 11, stk. 1, er således i dag et ineffektivt restanceforebyggende middel på grund af den manglende sanktionsmulighed ved manglende efterlevelse af pålæg om sikkerhedsstillelse. Alternativet om forkortet afregningsperiode har i praksis kun ringe effekt sammenlignet med et krav om sikkerhedsstillelse, især hvis virksomheden i forvejen har måneden som afgiftsperiode, idet der med et pålæg om forkortet afregningsperiode alene skæres 10 dage af kredittiden. Navnlig over for en missing trader vil bestemmelsen således ikke have nogen større effekt.

En anden svaghed ved opkrævningslovens § 11 findes i stk. 2 og vedrører personkredsen i forbindelse med registrering og sikkerhedsstillelse. Der stilles i dag krav om sikkerhedsstillelse ved registrering af en virksomhed, såfremt en nærmere beskrevet personkreds er skyld i, at told- og skatteforvaltningen har et ikke fuldt sikret tilgodehavende, eller staten er blevet påført et samlet tab på mere end 50.000 kr. bestående af de tilsvarende, der opkræves efter opkrævningsloven. I mange tilfælde sniger personer, der har til hensigt at foretage momsunddragelse - f.eks. i en momskarrusel - sig uden om et sådant pålæg om sikkerhedsstillelse ved anvendelsen af stråmænd. Bestemmelsen tager således ikke i tilstrækkeligt omfang taget højde for anvendelsen af disse. Typisk vil der blive anvendt stråmænd, som ikke er nærtstående til personen, eller personen undgår et krav om sikkerhedsstillelse ved at købe et allerede registreret selskab mv.

Efter den gældende § 11, stk. 2, nr. 2, kan der gives pålæg om sikkerhedsstillelse ved registrering af virksomhed, såfremt den person, der med sin deltagelse i en eller flere andre virksomheder har været med til at påføre staten et tab eller usikret tilgodehavende på over 50.000 kr., reelt leder virksomheden - dog forudsat, at personen tillige er knyttet til ejeren på den i aktieselskabslovens § 115, stk. 1, 2. pkt., beskrevne måde, dvs. er nærtstående til denne.

I praksis ses ofte, at betingelsen om at være nærtstående til ejeren ikke er opfyldt, selv om risikoen for at lide tab i øvrigt vurderes at være den samme, som hvis betingelsen havde været opfyldt. Desuden er det i praksis ofte vanskeligt for told- og skatteforvaltningen overhovedet at konstatere, hvem der ejer anparterne i et anpartsselskab eller aktierne i et aktieselskab, selv om der består en pligt til at føre henholdsvis en anpartshaverfortegnelse og en aktiebog, som skal være tilgængelige for offentlige myndigheder, jf. anpartsselskabslovens § 17 og aktieselskabslovens § 26. I mange tilfælde eksisterer disse fortegnelser ikke.

3.2.1.3 Opkrævningslovens § 11 a

Reglen i § 11 a stiller krav om, at virksomheder der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, jf. stk. 6, eller § 2, stk. 1 eller 4, som betingelse for registrering efter en række skatte- og afgiftslove skal stille sikkerhed for tilsvarende af moms, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat og lønsumsafgift, medmindre virksomhedens formue opgjort efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og virksomhedens formue med fradrag af 15.000 kr. Medmindre virksomheden efter reglerne i § 11 pålægges at stille sikkerhed for et større beløb, kan beløbet ikke overstige 110.000 kr.

Bestemmelsen i § 11 a er suppleret af bestemmelsen i § 9 i bekendtgørelse nr. 503 af 15. juni 2003 om opkrævning af skatter og afgifter mv. (opkrævningsbekendtgørelsen), der nærmere fastlægger kravene til dokumentationen i den formueopgørelse, der er nævnt i opkrævningslovens § 11 a. Formuen, som nævnt i § 11 a, skal således dokumenteres ved en erklæring fra en registreret eller statsautoriseret revisor, medmindre virksomhedens formue åbenlyst udgør mindst 125.000 kr. på registreringstidspunktet.

Baggrunden for reglerens indførelse er EF-domstolens (præjudicielle) dom af 9. marts 1999 i den såkaldte Centros Limited-sag, hvor EF-domstolen slog fast, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke kunne nægte en filial af et britiskregisteret selskab registrering i selskabsretlig henseende, selvom det engelske selskab ikke havde en selskabskapital på mere end 100GBP (ca. 1.100 kr.) og derved langt fra opfyldte det danske registreringskrav om en minimumskapital på 125.000 kr. EF-domstolen henviste som begrundelse herfor til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse stred mod EF-traktatens art. 43 og 48 om den frie etableringsret.

Dommen åbnede således mulighed for at drive virksomhed i Danmark via en juridisk person samtidig med, at det danske kapitalkrav til selskabsstiftelse på mindst 125.000 kr. kunne undgås.

På baggrund af denne dom, der gav mulighed for at etablere sig i Danmark via filialer af udenlandske selskaber med et beskedent kapitalgrundlag, frygtede man, at skattemyndighederne fremover, pga. den beskedne selskabskapital, ville være væsentligt ringere stillet med hensyn til sikkerhed for inddrivelse af skatte- og afgiftskrav. Herudover frygtede man, at personer med intentioner om f.eks. momskarrusel-svindel eller anden form for unddragelse, fremover ville finde det mere attraktivt at etablere sig via en sådan filial af et udenlandsk "lavkapitalselskab".

Bestemmelsen skulle også tjene som et værn mod "rullende kapital", hvorved forstås, at et selskabs indskudskapital efter selskabets registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen – eller endog tidligere – ulovligt og strafbart, jf. straffelovens § 296, fjernes for at blive anvendt som indskudskapital i et nyt selskab – og så fremdeles. Herved stiftes en række tomme selskaber. Imidlertid har erfaringen vist, at kapitalfjernelsen i mange tilfælde er blevet udsat til efter registreringen for moms m.v. Personer, der spekulerer i "rullende kapital", kan således let omgå bestemmelsen. Den foreslåede adgang, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, til at kunne inddrage registreringen, såfremt et pålæg om sikkerhedsstillelse efter opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2, om kapitalfjernelse ikke efterleves, vil indebære et langt bedre værn i forhold til "rullende kapital"-selskaber.

I bestemmelsens forarbejder knyttes reglen også sammen med reglerne i opkrævningslovens § 11, hvorefter der kan kræves afkortede afregningsfrister, sikkerhedsstillelse i forbindelse med restancer og nægtes registrering af virksomheder, hvis ejerkredsen bag er kendt som dårlige betalere. Der peges på, at disse regler ikke har nogen effekt, hvor der drives virksomhed via en stråmand. I den forbindelse anføres det i bemærkningerne, at det for at tage højde for disse tilfælde vil være hensigtsmæssigt at kunne kræve sikkerhed for selskaber med et beskedent kapitalgrundlag.

Reglens overordnede formål er således at sikre kreditorerne, herunder ikke mindst SKATs kreditorstilling i relation til beskedent kapitaliserede selskaber.

Reglen om sikkerhedsstillelse i § 11 a er imidlertid af flere grunde lige siden reglens vedtagelse blevet kraftigt kritiseret.

Bl.a. de væsentligste kritikpunkter er, at virksomhedens formue, jf. § 11 a, skal opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, og ikke efter de almindelige selskabsretlige/årsregnskabsmæssige principper. Ved opgørelsen af formuen efter principperne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, udelades, i modsætning til formueopgørelsen efter almindelige selskabsretlige principper, værdien af (erhvervet) goodwill, immaterielle rettigheder

og brugsrettigheder mv. Når man har valgt at stille krav om, at formueopgørelsen skal opgøres efter selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, og derved udelade værdien af goodwill og immaterielle rettigheder mv. skyldes det bl.a., at værdien af sådanne immaterielle værdier ikke repræsenterer nogen reel sikkerhed for kreditorerne.

I praksis betyder dette, at en virksomhed måske nok vil kunne opfylde det selskabsretlige formuekrav, men ikke formuekravet i opkrævningslovens § 11 a, fordi man her er tvunget til at udelade værdien af f.eks. rettigheder. Det forekommer således for mange skatteydere uforståeligt, at deres virksomhed opfylder kravene til registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men at selskabet ikke kan opnå registrering hos SKAT.

Formuekravet skærpes yderligere ved kravet om revisorerklæring i de tilfælde, hvor det ikke er åbenlyst, at formuen er på mindst 125.000 kr., jf. opkrævningsbekendtgørelsens § 9. Kravet om udarbejdelse af en sådan erklæring vil som oftest blive rettet mod mindre virksomheder med beskedent kapitalgrundlag, hvor udarbejdelsen heraf typisk repræsenterer en forholdsmæssig større belastning, end det er tilfældet for større etablerede virksomheder.

Generelt kritiseres reglerne således for at være administrativt besværlige, for at ramme for bredt samt for ikke at nå deres formål, nemlig at sikre kreditorerne mod beskedent kapitaliserede selskaber. Selvom et selskab opfylder det stillede formuekrav, er det ikke ensbetydende med, at det yder selskabets kreditorer nogen som helst form for sikkerhed. Den oplyste formue kan således meget vel være til stede på registreringstidspunktet for senere at blive taget ud af selskabet/filialen.

Set i lyset af den anførte kritik, samt de foreslåede stramninger af reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11, foreslås reglen i opkrævningslovens § 11 a ophævet.

3.2.2 Forslaget

3.2.2.1 Bekæmpelse af momskarruseller

Lovforslaget indeholder forslag, der både har til hensigt at give told- og skatteforvaltningen nye værktøjer og at udvide de nuværende værktøjer i kampen mod svigen. De udvidede værktøjer kan ses i afsnit 3.3. nedenfor.

De nye værktøjer er: udstedelse af en notifikation til virksomheder, der har deltaget i momskarruseller, registrering i kontrolinformationsregistret (KINFO) samt solidarisk hæftelse for deltagere i momskarruseller.

De er lagt vægt på, at forslagene er proportionale, og derfor er de rettet mod virksomheder, som ikke følger spillereglerne.

Udstedelse af notifikation

Såfremt told- og skatteforvaltningen konstaterer, at en virksomhed har deltaget i en momskarrusel, aflægges myndighederne virksomheden et besøg. Ved dette besøg gøres virksomheden opmærksom på, at den har deltaget i en momskarrusel. Vurderes det, at virksomheden har gjort sig skyldig i momsunddragelse med den fornødne tilregnelser, vil told- og skatteforvaltningen anmode politiet om at rejse tiltale på normal vis.

Vurderes det derimod, at virksomheden har handlet simpelt uagtsomt eller måske endda været i god tro, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen giver virksomheden en "notifikation". Notifikationen pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved fremtidige handler og kan indeholde en række konkrete krav til virksomhedens undersøgelser af samhandelspartnere lige fra at være opmærksom på usædvanlige handelsmønstre til at skulle lave fysisk varekontrol. Den agtpågivenhed, der stilles påbud om i notifikationen, burde være forhold, som en virksomhed af sig selv ville undersøge nærmere i henhold til almindelig god forretningsskik.

Formålet med notifikationen er at åbne virksomhedens øjne for momskaruselsvindler, således at den ikke blot ved at undlade almindelig agtpågivenhed kan holde sig i "uvidenhed" og dermed påberåbe sig god tro og simpel uagtsomhed i denne slags handler.

Notifikationen kan indeholde påbud, som virksomheden aktivt skal udføre, såsom fysisk varekontrol og registrering af vareidentitet. Er der tale om varer, som virksomheden har handlet med tidligere, er der overvejende sandsynlighed for, at varerne kører rundt i en karrusel. I en karrusel kører varerne dog ikke nødvendigvis rundt i cirkler, idet varerne også kan køre gennem flere led som i en normal handelskæde. Derfor kan virksomheden også blive pålagt at være opmærksom på usædvanlige fakturerings-, betalings- og vareflow (eksempelvis tredjepartsbetalinger, hvor betaling sker til en anden end sælger, utraditionelle handelskanaler, usædvanligt store varepartier mv.) samt varer, der handles til priser, der afviger fra markedsprisen, og hvor der ikke er sammenhæng mellem varens pris, kvalitet og mængde (f.eks. handles til en pris, der er lavere end laveste markedspris).

Støder virksomheden på forhold, som er indeholdt i notifikationen, skal virksomheden undlade at handle med de pågældende og underrette told- og skatteforvaltningen om sagen. Hvis virksomheden på trods af, at den er stødt på de nævnte usædvanlige handelsforhold, ignorerer disse og alligevel vælger at handle med den pågældende virksomhed, kan den risikere at skulle hæfte solidarisk for en eventuel ikke afregnet moms (den moms, som den betalingspligtige missing trader ikke har afregnet her i landet, som den burde).

Virksomheder, som har modtaget en notifikation, skal, uanset om de vælger at handle eller ej, underrette told- og skatteforvaltningen om sagen. Se også nedenfor om solidarisk hæftelse.

Skulle det forekomme, at en notificeret virksomhed trods det at virksomheden udviser den agtpågivenhed, som den er blevet pålagt, alligevel indgår i en momskarrusel, vil virksomheden ikke blive mødt med solidarisk hæftelse, såfremt det vurderes, at virksomheden har været i god tro eller handlet simpelt uagtsomt. Omstændighederne kan derimod medføre, at notifikationens påbud udvides og skærpes. Der vil dog være en formodning om, at virksomheden ikke har været i god tro, idet virksomheden allerede er notificeret.

En meddelelse om notifikation og et evt. krav om solidarisk hæftelse udelukker ikke de allerede eksisterende muligheder for at rejse tiltale for momsunddragelse, såfremt den fornødne tilregnelser er til stede og kan bevises.

En notifikation meddeles virksomheden skriftligt og gives for en tidsbegrænset periode på 5 år. Notifikationen bortfalder herefter, medmindre told- og skatteforvaltningen inden periodens udløb har fornyet notifikationen. Notifikationen kan fornyes, såfremt told- og skatteforvaltningen konstaterer, at virksomheden har ignoreret påbuddet om agtpågivenhed og fortsat indgår i momskaruseller. Notifikationen kan inden for perioden på anmodning fra den notificerede virksomhed revurderes af told- og skatteforvaltningen og eventuelt ophæves/tilbagekaldes. Afgørelsen om udstedelse af en notifikation kan i henhold til skatteforvaltningslovens almindelige klageregler påklages til Landsskatteretten. En klage vil ikke have opsættende virkning.

Formålet med notifikationen er altså for det første at gøre en eventuelt godtroende eller simpelt uagtsom virksomhed opmærksom på, at den har deltaget i momskaruselvind, og for det andet at "afskrække" virksomheden fra at deltage i den slags handler fremover, idet det kan få økonomiske konsekvenser for den. Endvidere vil en virksomhed, der har modtaget en notifikation, vanskeligt kunne påberåbe sig god tro eller simpel uagtsomhed ved deltagelse i fremtidige momskaruseller.

Notifikationen får også andre konsekvenser, idet den også indirekte er knyttet til opkrævnings- og momslovens regler om sikkerhedsstillelse mv. En notifikation vil derfor også kunne danne grundlag for et krav om sikkerhedsstillelse, idet tidligere deltagelse i momskaruselvind medfører en øget risiko for tab for staten. En øget risiko for tab medfører også mulighed for at tilbageholde eventuel negativ moms til forebyggelse af tab for statskassen, eventuelt i forbindelse med en solidarisk hæftelse.

Registrering i KINFO

Meddelelse, fornyelse og evt. ophævelse/tilbagekaldelse af en notifikation registreres i told- og skatteforvaltningens kontrolinformationsregister (KINFO), således at told- og skatteforvaltningen kan følge de pågældende virksomheder og deres personkreds. En virksomhed eller personkredsen bag virksomheden vil således ikke kunne afmelde den notificerede virksomhed fra registrering

eller blot registrere en eller flere nye virksomheder, uden at notifikationen så at sige følger med. Registreringen i KINFO vil følge de almindelige regler herfor.

KINFO er hjemlet i skattekontrollovens § 6 F, og cirkulære nr. 123 af 28. juli 1999 til skattekontrolloven beskriver reglerne for registeret nærmere.

Formålet med kontrolinformationsregistret er netop at give told- og skatteforvaltningen et værktøj til at holde øje med de virksomheder, der ikke er medspillere, men modspillere. Registrering kan kun foretages, hvis formålet er at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og afgifter mv. til det offentlige. Derudover er det en betingelse, at den pågældende har påført eller har forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter eller afgifter mv. på mindst 50.000 kr. Grundlaget for registrering er objektive kriterier, og med det tænkes der først og fremmest på, at der skal foreligge en dom eller en endelig administrativ afgørelse, hvor det er konstateret, at den pågældende forsætligt eller groft uagtsomt har påført eller har forsøgt at påføre det offentlige et betydeligt tab. I cirkulæret nævnes endvidere, at der ud over registrering på ovennævnte grundlag vil kunne foretages registrering i følgende tilfælde og tilfælde, der ganske kan sidestilles hermed:

”3) En fysisk eller juridisk person, der har deltaget i moms-karruselsvindel. Ved moms-karruselsvindel forstås en svigmetode, hvor der igangsættes transaktioner mellem en række momspligtige i to eller flere EU-lande med eller uden varer med henblik på misbrug af reglerne vedrørende moms-frit salg mellem momsregistrerede virksomheder i medlemslandene.”

Det er således muligt at registrere en notifikation i KINFO, idet notifikationen netop er udtryk for, at told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed har deltaget i moms-karruselsvindel.

Cirkulæret indeholder derudover bestemmelser om underretning af den, der skal registreres. Denne underretning af virksomheden vil ske i forbindelse med den skriftlige notifikation.

Cirkulærets øvrige bestemmelser om tavshedspligt, sletning af oplysninger mv. finder også anvendelse på en registrering for moms-karruselsvindel.

Solidarisk hæftelse

Som nævnt ovenfor kan en virksomhed risikere at hæfte solidarisk med den betalingspligtige, hvis virksomheden på trods af, at den er stødt på de nævnte usædvanlige handelsforhold, ignorerer disse og alligevel vælger at handle med den betalingspligtige virksomhed. Alle deltagere i en moms-karrusel, der har modtaget en notifikation, risikerer dermed at hæfte solidarisk for en eventuel ikke afregnet moms (moms, som den betalingspligtige missing trader burde have afregnet).

Isoleret set kan det synes vidtgående, at en virksomhed skal hæfte solidarisk for en anden virksomheds momstilsvær, men i realiteten kan en virksomhed, der har modtaget en notifikation, ikke længere blot holde sig i god tro ved at ignorere de usædvanlige handelsforhold. Karrusellerne kører kun så længe, der er deltagere, som er med til at få den til at køre. Disse købere vil som oftest være klar over, at der er noget, som ikke helt er, som det burde være, men de gør ifølge eget udsagn blot en god, hurtig og risikofri handel - på bekostning af staten og den lovlige del af branchen.

Den solidariske hæftelse gælder kun virksomheder registreret her i landet. Fordringen kan således inddrives helt eller delvist hos en eller flere virksomheder, som har modtaget en notifikation og ikke har udvist den fornødne agtpågivenhed. Inddrivelsen sker således administrativt og dermed slipper told- og skatteforvaltningen for at anlægge erstatningssøgsmål ved domstolene.

Skulle det forekomme, at en notificeret virksomhed udviser den agtpågivenhed, som den er blevet pålagt, men alligevel uforvarende (det vil sige, at den er i god tro eller handler simpelt uagtsomt) kommer til at deltage i en momskarrusel, vil virksomheden ikke blive mødt med solidarisk hæftelse. Omstændighederne kan derimod medføre, at notifikationens påbud udvides og skærpes.

3.2.2.2 Udvidet sikkerhedsstillelse og forkortet afregning

De nugældende regler om sikkerhedsstillelse og forkortet afregning foreslås udbygget med en udvidet adgang til at kræve sikkerhedsstillelse og dermed også udvidet adgang til at pålægge forkortet afregningsperiode samt udvidede muligheder for at mindske tab for staten og lette opkrævning af skatter og afgifter. Samtidig hermed rettes nogle svagheder ved de gældende regler, som har vist sig i praksis.

En svaghed ved reglen i § 11, stk. 1, om sikkerhedsstillelse for igangværende virksomheder er, at den ikke har nogen sanktionsmulighed, såfremt et pålæg om sikkerhedsstillelse ikke efterleves. Det foreslås, at denne svaghed udrykkes, således at en manglende overholdelse af et pålæg om sikkerhedsstillelse kan sanktioneres på samme måde som i forhold til virksomheder, der anmelder sig til registrering. Med forslaget skabes dermed hjemmel til, at en igangværende virksomhed kan afmeldes fra registrering, såfremt et pålæg om sikkerhedsstillelse ikke efterleves. Kriterierne for at give et pålæg om sikkerhedsstillelse skal selvfølgelig fortsat være til stede, hvilket indebærer, at såvel de i bestemmelsen opregnede objektive betingelser som den subjektive betingelse om en konkret tabsrisiko for statskassen skal være til stede.

I praksis ses, at mange personer, der med deres tilstedeværelse ville udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2, i forbindelse med registreringen af virksomheden, undgår et krav om sikkerhedsstillelse ved enten at anvende stråmænd, således at de ikke synligt er til stede i forbindelse med registreringen eller ved at købe en færdigregistreret virksomhed, typisk et anpartsselskab. Det bør ud fra en konkret risikovurdering være muligt at afkræve virksomheden

sikkerhedsstillelse i sådanne tilfælde, idet det ikke gør nogen forskel for risikovurderingen, om det i forbindelse med selve registreringen konstateres, at personen er til stede, eller om dette først konstateres efterfølgende. Faren for et tab vil principielt være den samme. Med den nugældende retstilstand belønnes de personer, der anvender stråmænd eller køber færdigregistrerede selskaber. Dette er ikke rimeligt.

For hurtigt at kunne afværge et tab i forbindelse med en igangværende momskarrusel foreslås det endvidere, at der i § 11, stk. 1, skabes adgang til at afkræve den i momskarrusellen deltagende missing trader sikkerhed, så snart der findes tilstrækkeligt belæg for at klassificere virksomheden som en sådan. Hvis sikkerheden ikke stilles, vil registreringen kunne inddrages, og der vil derfor være sat et effektivt punktum for momskarrusellen.

Det foreslås endvidere, at betingelsen i § 11, stk. 2, nr. 2, hvorefter den person, der reelt leder virksomheden, tillige skal være nærtstående til ejeren, ophæves, således at også anvendelse af andre stråmænd kan medføre et pålæg om sikkerhedsstillelse.

Derudover foreslås en tydeliggørelse af opkrævningslovens § 11, stk. 1. Fælles for sikkerhedsstillelsen efter § 11, stk. 1 og 2, er, at den beregnes som det forventede gennemsnitlige tilsvær for en 3-måneders periode samt evt. restancer, jf. § 11, stk. 5, og at sikkerhedsstillelse kun skal kræves, såfremt der ellers skønnes at være udsigt til at lide et tab. Dette udtales i § 11, stk. 3, udtrykkeligt for sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2, men gælder også i praksis for sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 1, som følge af anvendelsen af ordet ”kan” i stk. 1. Det foreslås derfor, at dette tydeliggøres ved indsættelse af en henvisning til stk. 1 på lige fod med stk. 2.

Som noget nyt foreslås endvidere, at der som supplement til opkrævningslovens § 17, stk. 3, hvorefter der er strafansvar for forsætligt eller groft uagtsomt at drive en virksomhed, selvom registrering er nægtet eller inddraget, indføres hæftelsesregler for ledelsen af virksomheden. I dag er der i tilfælde af virksomhedens konkurs mulighed for at rejse et erstatningskrav over for ledelsen, såfremt den på trods af de nævnte forhold fortsætter driften af virksomheden, og kravet må anses for at være tabt i virksomheden som følge af konkursen. Gennemførelsen af en konkurssag kan være lang, og det vil være en naturlig konsekvens af pålæggelsen af et strafansvar i henhold til § 17, stk. 3, at kunne opkræve beløbet administrativt i stedet for at skulle anlægge sag ved domstolen mod ledelsen. Det foreslås, at hæftelsen gøres personlig, ubegrænset og solidarisk. Det vil sige, at et medlem af ledelsen hæfter personligt med hele sin formue sammen med de øvrige medlemmer af ledelsen.

3.2.2.3 Ophævelse af opkrævningslovens § 11 a

Som anført ovenfor har formålet med bestemmelsen i opkrævningslovens § 11 a været at sikre kreditorerne mod anvendelsen af selskaber med beskeden kapital, dvs. i praksis filialer af udenlandske lavkapital-selskaber. Bestemmelsen er et supplement til opkrævningslovens § 11.

Bestemmelsen i § 11 a har imidlertid et langt mere generelt sigte end bestemmelsen i § 11. Reglerne om sikkerhedsstillelse i § 11 retter sig således mod de virksomheder, hvor der ud fra en subjektiv betragtning er en risiko for, at der ikke vil ske betaling af told- og skatteforvaltningens krav mod virksomheden. Efter stk. 1 kan der således stilles krav om sikkerhed, hvor virksomheden inden for en periode flere gange ikke har angivet, betalt og er i restance samt i de tilfælde, hvor virksomhedens lovpligtige kapitalgrundlag er væk.

Krav om sikkerhed kan i forbindelse med en virksomheds registrering efter § 11, stk. 2 også stilles, hvor én eller flere personer, som indgår i virksomhedens ejer- eller ledelseskreds, tidligere har været involveret i virksomheder, som har påført staten et tab.

Som beskrevet i det foregående foreslås der betydelige skærpelser af mulighederne for at stille krav om sikkerhed over for virksomheder, både i registreringsfasen som efter virksomhedens registrering. Således foreslås det bl.a., at en virksomhed, som ikke stiller den krævede sikkerhed efter § 11, stk. 1, skal kunne fratages registreringen, samt at den i § 11, stk. 2, nævnte personkreds udvides.

Med de foreslåede ændringer får told- og skatteforvaltningen efter reglerne i opkrævningslovens § 11 - i endnu højere grad end tidligere - mulighed for at målrette sine krav om sikkerhedsstillelse direkte mod de virksomheder, hvor der er en reel fare for, at der vil ske unddragelse af skatter og afgifter.

Med den foreslåede skærpelse - og set i lyset af den massive kritik, der gennem årene har været rettet mod § 11 a - skønnes der således ikke længere at være tilstrækkeligt grundlag for at fastholde den generelle regel om kapitalkrav og sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11 a. Reglen foreslås på denne baggrund ophævet.

3.3 Registrering som erhvervsdrivende varemottager

3.3.1 Gældende ret

Hidtil har importører kunnet anmelde sig som varemottagere til told- og skatteforvaltningen. Anmeldelse har været gældende i 5 år. Varemottageren har kun skullet angive, hvis virksomheden har importeret afgiftspligtige varer i den forløbne måned.

Varemottageren har hidtil kun kunnet få frataget sin registrering, hvis betaling ikke er sket rettidigt. Med lovforslaget vil varemottagerne kunne få frataget deres registrering, hvis de ikke angiver, betaler eller overholder regnskabsbestemmelserne. Det er altså ikke nok, at de betaler til tiden, angivelsen skal også være korrekt, og regnskabet, som danner grundlag for angivelsen, skal være tilstede og kunne følges.

3.3.2 Forslaget

Det foreslås, at varemottagere skal lade sig registrere med de pligter, som en registrering normalt indebærer, nemlig at angive og betale hver måned.

Det foreslås også, at virksomheder, der bliver straffet efter loven, kan afkræves en sikkerhedsstillelse. Hvis de gentagne gange bliver straffet efter loven, vil de kunne fratages deres varemottagerregistrering. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år regnet fra datoen for fratagelsen. Ved genregistrering vil der kunne stilles krav om sikkerhedsstillelse.

De virksomheder, der har fået frataget deres varemottagerregistrering eller ikke kan eller vil stille en sikkerhed, skal for hver vareforsendelse anmelde og stille en sikkerhed svarende til afgiften.

3.4 Større og kumulative bøder og etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder mv. i forbindelse med håndhævelse af pant- og returordningerne

3.4.1 Gældende ret - punktafgiftslovene

Efter de gældende straffebestemmelser i de enkelte punktafgiftslove kan der idømmes bødestraf for overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne. Reglerne findes i mineralvandsafgiftsloven § 21, stk. 1, nr. 2, chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, nr. 2, vin- og ølafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2, emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2 og tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2.

I de ovennævnte love blev der ved den såkaldte ”colalov” i 2002 indført mulighed for skærpet bøde ved overtrædelse af visse regnskabs- og fakturabestemmelser – for alle loves vedkommende blev hjemlen indsat som et nyt stk. 5 i den allerede eksisterende straffebestemmelse. Efter denne bestemmelse kan der udmåles en skærpet bøde ved overtrædelse af visse regnskabs- og fakturabestemmelser, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i den konkrete lov, jf. endvidere ovenfor under formål og baggrund.

3.4.2 Gældende ret – pant- og returområdet

Det danske pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke er etableret på baggrund af reglerne i pantbekendtgørelsen, der er udstedt bl.a. i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 9.

I henhold til pantbekendtgørelsen er det strafsanktioneret at sælge emballager til øl og visse læskedrikke uden pantmærkning. Det er ligeledes strafsanktioneret, hvis udbydere, der ønsker at sælge øl og læskedrikke på det danske marked, ikke tilmelder sig og emballager til Dansk Retursystem A/S.

Som overordnet ansvarlig for håndhævelsen af regler udstedt i medfør af § 9 i miljøbeskyttelsesloven - herunder reguleringen af pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke - tager Miljøstyrelsen stilling til, om der er grundlag for, at overtrædelser af pantbekendtgørelsen skal anmeldes til politiet. Denne vurdering indebærer bl.a. stillingtagen til, om bevisgrundlaget er tilstrækkeligt til at dokumentere overtrædelser på et objektivt grundlag.

Miljøstyrelsen overvejer og anbefaler endvidere typisk anklagemyndigheden et bødeniveau. Herefter sendes sagen til politiet, som gennemgår sagen på ny og tager stilling til, om der er grundlag for at rejse tiltale. Anklagemyndighedens vurdering heraf foregår i tæt samarbejde med Miljøstyrelsen.

Der er siden Folketingets vedtagelse af Fairplay I loven (lov nr. 325 af 18. maj 2005, fremsat som L 96, FT-tidende A, side 1620 ff), og som følge af tilsynsmyndighedernes indsats i sommeren 2005 i henhold til pantbekendtgørelsen for at komme snyd med pantsystemet - og særligt salget af upantmærket emballager - til livs, etableret en bødepraksis for visse overtrædelser af pantbekendtgørelsen ved domstolene.

I sager, hvor den ansvarlige alene har markedsført upantmærkede emballager, har det derfor i de sager, hvor SKAT i sommeren 2005 har foretaget beslaglæggelser som følge af overtrædelse af pantmærkningsreglerne af engangsemballage, været Miljøstyrelsens indstilling til politi og anklagemyndighed, at overtrædelserne skal sanktioneres med bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde. Anklagemyndigheden og domstolene har fulgt denne indstilling – Københavns Byret har i efteråret ved en række domme accepteret dette bødeniveau.

3.4.3 Forslaget – punktafgiftslovene mv.

Som anført oven for under pkt. 2.4. blev i forarbejderne til ”colaloven” (L 66) lagt op til, at der ved en enkelt overtrædelse i et førstegangstilfælde skal gives en bøde på i størrelsesordenen 5.000 kr., mens de almindelige regler i straffelovens § 88 om kumulation skal finde anvendelse ved flere overtrædelser af en eller flere punktafgiftslove under samtidig påkendelse. Endvidere blev der i forarbejderne til 2000-loven (L 66) lagt op til, at der i gentagelsestilfælde normalt skal fastsættes en markant højere bøde end de angivne 5.000 kr., idet det må anses som en skærpende omstændighed, at den pågældende tidligere er straffet for overtrædelse af de pågældende punktafgiftslove m.v.

Som led i regeringens indsats over for skatte- og afgiftsunddragelse finder regeringen det af stor betydning, at det sikres, at de bøder, som udmåles for overtrædelse af punktafgiftslovgivningen, er af en sådan størrelse, at deres præventive virkning ikke svækkes.

På den baggrund foreslås indført bestemmelser om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til påkendelse i samme sag foreligger flere overtrædelser af følgende bestemmelser i lovgivningen om punktafgifter:

- § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, § 12 eller § 13, stk. 1 eller stk. 5, i chokoladeafgiftsloven, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 7 a, stk. 1 eller stk. 5, § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, i emballageafgiftsloven, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, eller § 12, stk. 1-6, i lov om afgift af mineralvand m.v., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 6, stk. 1, eller § 14, stk. 1-9, i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser,
- § 18, stk. 2, eller § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, i lov om afgift af spiritus m.m., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser, og
- § 18, stk. 1-6 eller stk. 8-11, i lov om afgift af tobaksafgifter, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Efter forslaget skal der endvidere ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de ovenfor opregnede bestemmelser eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation vil efter forslaget kunne fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

For så vidt angår overtrædelse af de nævnte punktafgiftslove i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

I overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” og de domstolsafgørelser, der efterfølgende er truffet, forudsættes det, at der i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Om bødeniveauet vedrørende overtrædelse af moms bekendtgørelsens § 43 henvises til det ovenfor under pkt. 2.4. anførte.

3.4.4 Forslaget – pant- og returområdet

Det vurderes at være nødvendigt at effektivisere sanktioneringen af manglende overholdelse af pantreguleringen. I det eksisterende regelgrundlag for pantordningen for emballager til øl og visse læskedrikke er det alene politiet, der kan rejse tiltale for af overtrædelser af pantreguleringen ved

bødeforelæg. Hvis ikke disse bødeforelæg betales, skal overtrædelserne indbringes for domstolene ved politiets og anklagemyndighedens mellemkomst.

Som led i Regeringens Fairplay initiativ er tilsynet med pantbekendtgørelsens regler intensiveret – med et deraf væsentligt forøget antal konstaterede overtrædelser, der ønskes sanktioneret ved udstedelse af bøder for overtrædelserne. Sagsbehandlingsprocessen og kommunikation med politiet og den eventuelle tiltalerejsning ved domstolene er – set i lyset af det store sagsantal – meget ressource- og tidskrævende. Dette betyder også en relativt længere sagsbehandlingstid fra overtrædelserne konstateres, til den ansvarlige modtager et bødeforelæg fra politiet. Det forhold, at der kan gå op flere måneder før en overtrædelse endeligt sanktioneres, medfører, at det generelt præventive sigte med sanktioneringen i mange tilfælde fortabes. Derfor foreslås det, at der indføres hjemmel til at fastsætte administrative bøder.

Det foreslås ligesom i skatte- og afgiftslovgivningen, at det administrative bødeforelæg - inden for en nærmere angiven frist - skal accepteres af den, som er ansvarlig for det strafbare forhold. Såfremt den pågældende ikke erklærer sig indforstået med bødeforelægget, overdrages sagen til anklagemyndigheden. Ved anvendelse af reglerne for administrative bødeforelæg efter den foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 110 a, stk. 1, finder de almindelige strafprocessuelle regler anvendelse med de retsgarantier, som dette system giver den, som den strafferetlige sanktion rettes imod. Retsplejelovens § 930, jf. § 926, finder således anvendelse på forholdet, hvorfor bødeforelægget skal indeholde de elementer, som retsplejeloven kræver ved udfærdigelse af anklageskrifter.

Hjemlen tænkes anvendt i de tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne konstaterer, at butikker eller importører overtræder pantbekendtgørelsens regler ved at markedsføre emballager uden pantmærker. Lovforslaget lægger tillige op til, at tilsynsmyndighederne skal kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af regler om tilmelding til pant- og retursystemer. Konkret betyder, det at der vil kunne udstedes administrative bøder, ved overtrædelse af pantbekendtgørelsens krav om, at importører og producenter forud for markedsføringen af en emballage til øl eller visse læskedrikke skal tilmelde sig og emballagen til Dansk Retursystem A/S.

Der er imidlertid endnu ikke etableret en tilstrækkelig bødepraksis vedrørende overtrædelser af reglerne om tilmelding i henhold til pantbekendtgørelsen. Selvom hjemmelsgrundlaget for udstedelse af administrative bøder fastsættes i dette lovforslag, forudsættes det derfor, at hjemlen til at udstede administrative bøder i disse tilfælde ikke anvendes før, der ved domstolene er etableret en tilstrækkelig ensartet bødepraksis også her.

Tilsvarende på afgiftsområdet finder regeringen for så vidt angår overtrædelse af pant- og retursystemet, at det er af stor betydning af sikre, at de bøder, der udmåles for overtrædelse af pantbekendtgørelsen, er af en størrelse, der medfører, at deres præventive sigte ikke svækkes.

Det er således regeringens ønske, at der af præventive hensyn skal ske en fordobling af bøden, såfremt gerningsmanden tidligere er straffet for overtrædelse af pantreguleringen. Det betyder, at der således fremtidigt skal kunne udstedes et bødeforelæg på 5.000 kr. for førstegangsovertrædelse, og et bødeforelæg på 10.000 kr. ved gentagelsestilfælde. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke domstolspraksis på dette spørgsmål, hvorfor det forud for anvendelsen af bødeforelæg ved gentagelsestilfælde forudsættes, at der forud for anvendelse af bødeforelæg i denne situation etableres en tilstrækkelig ensartet domstolspraksis.

Som omtalt i afsnit 2.4 normerer straffelovens § 88 strafudmålingen og straffastsættelsen, når flere lovovertrædelser er til pådømmelse under samme sag mod samme gerningsmand.

I praksis betyder det, at der fastsættes en fælles straf, når nogen ved én eller flere handlinger har begået flere lovovertrædelser.

På tilsvarende måde som indenfor skatte- og afgiftslovgivningen, er det regeringens ønske, at der ved flere samtidige overtrædelser af pantbekendtgørelsen eller ved samtidige overtrædelse af pantbekendtgørelsen og skatte- og afgiftslovgivningen, skal ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen. Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af flere bestemmelser i pantreguleringen bør straffelovens § 88 således ikke finde anvendelse.

Der vil således skulle ske absolut kumulation, hvor der til påkendelse under samme sag foreligger flere overtrædelser af pantbekendtgørelsens regler eller overtrædelser af både pantbekendtgørelsen og skatte- og afgiftslovgivningen.

Dette kan være tilfældet, hvis det konstateres, at den ansvarlige erhvervsmæssigt har indført et større kvantum sodavand og øl uden at tilmelde sig og emballagerne til Dansk Retursystem A/S og uden herefter at have pantmærket emballagen i overensstemmelse med pantbekendtgørelsens regler herom. Det kan ligeledes være tilfældet, hvis der ved indførslen ikke er betalt afgifter i hht. emballageafgiftsloven og der samtidig ikke er sket tilmelding til Dansk Retursystem A/S.

Det bemærkes, at fastsættelsen af straffen naturligvis i sidste ende beror på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige af sagens omstændigheder, og at det angivne bødeniveau vil kunne fraviges af domstolene i opad- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

3.5 Justering af registeret over næringsbreve (Næringsbasen) anvendelsesområde

3.5.1 Gældende ret

Med vedtagelse af lov nr. 486 og 487 af 9. juni 2004 blev reglerne om næringsbrev til fødevarerbutikker og cafeer og restauranter (fødevarevirksomheder) gennemført. Lovgivningen trådte i kraft den 1. juli 2005

I kraft af næringsbrevslovgivningen skal alle fødevarevirksomheder være i besiddelse af et næringsbrev. Samtlige fødevarevirksomheder registreres i det såkaldte næringsbrevsregister.

Overtrædelser af bestemmelser indenfor fødevarelovgivningen, arbejdsmiljølovgivningen, skatte- og afgiftslovgivningen mv. betyder, at den ansvarlige myndighed, som konstaterer, at der er sket en overtrædelse af én eller flere bestemmelser, skal indberette overtrædelsen til næringsbrevsregisteret.

På baggrund af en konkret vurdering af antallet af overtrædelser og de enkelte overtrædelsers karakter, kan en myndighed i forbindelse med en fornyet overtrædelse af en særlovbestemmelse vælge at rejse en sag om fratagelse af virksomhedens/virksomhedsindehaverens næringsbrev. Spørgsmålet om fratagelse af næringsbrevet afgøres af domstolene.

3.5.2 Forslaget

SKAT har på baggrund af de skærpede pantregler, som blev vedtaget med fairplay I-pakken kunnet konstatere et betydeligt antal overtrædelser af pantlovgivningen. På baggrund her foreslås det, at også overtrædelser af pantlovgivningen fremover indberettes til næringsbrevsregisteret, og dermed indgår i den samlede vurdering af, hvorvidt en fødevarevirksomhed skal have frataget sit næringsbrev.

4. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget indebærer en række skærper af den gældende lovgivning, som skal sikre, at der sker korrekt betaling af skatter og afgifter, mens der som udgangspunkt ikke sker ændringer i de korrekt opgjorte skatter og afgifter.

Forslaget om større kumulative bøder indgår i finanslovsaftalen for 2006. Aftaleparterne er således enige om, at forhøje kontrolbøder i forbindelse med afgiftsunddragelse, hvilket vil medføre øgede bødeindtægter.

De forhøjede kontrolbøder medfinansierer aftalen om forenkling af reglerne for beskatning af aktier.

Forslaget indebærer i øvrigt ikke et egentligt merprovenu. Korrekt betaling af skatter og afgifter forventes dog at medføre forøgede indbetalinger af skatter og afgifter, og derigennem forventes

forslaget at have en positiv provenuvirkning. Det er således først og fremmest den præventive virkning af forslaget, som vil give den afledte positive provenueffekt.

5. Administrative konsekvenser for stat, amt og kommune

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for SKAT på i alt 700.000 kr. til systemudvikling, systemtilretning og information. Herudover skønnes forslaget at medføre øgede systemdriftsudgifter på 310.000 kr. årligt i SKAT.

Forslaget om administrative bødeforelæg i forbindelse med overtrædelser af pant- og retursystemet formodes at medføre en mindre belastning af politi, anklagemyndighed og domstole, men et mindre øget forbrug hos tilsynsmyndighederne.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for amter eller kommuner.

6. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for de virksomheder, som i dag overholder lovgivningen. Derimod forventes forslaget at betyde, at de illegale virksomheder i et vist omfang bliver tvunget til at indbetale og angive skatter og afgifter. Det vil have en positiv afledt effekt på omsætningen for de legale virksomheder, som i dag er udsat for unfair konkurrence fra de illegale varer. Det er ikke muligt at kvantificere effekten.

Den foreslåede udvidelse af indberetningsordningen vedr. udenlandske bygge- og anlægsvirksomheder (skattekontrollovens § 7 E) vil i et vist omfang betyde administrativt merarbejde for de berørte danske hvervgivere, der benytter sig af udenlandske underentreprenører. Men i det væsentlige vil der være tale om elektronisk at indberette oplysninger, som de danske hvervgivere alligevel skal indhente i forbindelse med indgåelse af aftaler med de udenlandske underentreprenører om udførelse af bygge- og anlægsarbejde.

Den foreslåede ophævelse af opkrævningslovens § 11 a, betyder, at de krav om sikkerhedsstillelse og revisorerklæring relateret til størrelsen af selskabets formue, der hidtil er blevet stillet i forbindelse med et selskabs skatte- og afgiftsmæssige registrering fjernes. De krav om mindstekapital mv. der er indeholdt i opkrævningslovens § 11 a, er således noget strengere end de krav, der følger af de selskabsretlige regler.

Med den foreslåede ændring vil ethvert selskab der opfylder de selskabsretlige krav til formue således som udgangspunkt også kunne registreres efter de skatte- og afgiftsretlige regler uden at skattemyndighederne f.eks. kan stille krav om at formuen skal dokumenteres af en

revisorerklæring i de tilfælde, hvor der kan være tvivl om, hvorvidt selskabet opfylder formuekravet i § 11 a.

Med ophævelsen af opkrævningslovens § 11 a, vil der være tale om en administrativ lettelse for en lang række mindre selskaber i forbindelse med den skatte- og afgiftsmæssige registrering. Særlig er det hidtidige krav om en revisorerklæring, hvor der har været tvivl om, hvorvidt formuekravet i § 11 a kunne anses for opfyldt, blevet beskyldt for at være administrativt bebyrdende og fordyrende. I stedet for reglerne i § 11 a, er der sket en generel skærpelse reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11, således at der i højere grad end hidtil kan stilles krav om sikkerhed og evt. formuedokumentation i de situationer, hvor der skønnes at være et konkret behov herfor.

Den manglende overholdelse af pantreglerne kan ses som konkurrenceforvridende i forhold til de producenter, importører og forhandlere, der faktisk overholder reglerne. Det antages således, at forslaget om indførelse af administrative bødeforelæg qua den tilsigtede øgede præventive effekt vil have en positiv effekt på dette konkurrenceforhold, der også vil kunne have en positiv økonomisk effekt for de erhvervsdrivende, der overholder pantreglerne. Denne effekt kan dog ikke kvantificeres.

7. Miljømæssige konsekvenser

Den styrkede håndhævelse og den præventive effekt af sanktioneringen ved manglende overholdelse af miljøreguleringen, herunder reglerne om pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke, vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser.

Den generelle præventive effekt i forslaget vurderes at medføre en reduktion af salget af upantmærkede emballager. Derved sikres, at en større mængde af emballager til øl og visse læskedrikke indgår i pant- og retursystemet og returneres hertil. Dermed øges genanvendelsen af emballagematerialerne. Samtidig søges også forebygget, at emballagerne bliver henkastet i naturen, på gaderne eller generelt i det offentlige rum.

Forslaget skønnes i øvrigt ikke at have nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Bekæmpelse af momskarruseller og skærpede regler om sikkerhedsstillelse

Forslaget om solidarisk hæftelse er en udmøntning af en valgfri bestemmelse i 6. momsdirektivs artikel 21, der giver medlemslandene mulighed for at indføre bestemmelser om solidarisk hæftelse, hvilket allerede er sket i flere EU-lande.

I en konkret EU-retssag vedrørende momskaruseller, hvor de engelske myndigheder har nægtet deltagere i karrusellen fradrag for deres købsmoms (Bond House C-484/03), har Generaladvokaten desuden udtalt, at medlemslandene i stedet for nægtelse af fradrag burde udnytte direktivets mulighed for at indføre solidarisk hæftelse. Der er endnu ikke afsagt dom i sagen. Derudover er der for knap et år siden lagt sag an mod de engelske myndigheder ved EF-domstolen (C-384/04), fordi en række virksomheder ikke finder, at de engelske regler om solidarisk hæftelse er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Foreløbig er kun de præjudicielle spørgsmål offentliggjort, men det er med tanke herpå, at den her foreslåede solidariske hæftelse er knyttet til en notifikation samt virksomhedens tilregnelser.

Forslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

10. Kommunikationsplan

Lovforslaget har til formål at bekæmpe sort arbejde og andre former for afgiftssnyd mv. Lovforslaget er en del af fairplay-kampagnen.

Lovforslaget har været i høring hos relevante parter og har samtidig været offentlig tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside.

Når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil loven være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside.

SKAT vil efter vedtagelsen af lovforslaget informere om de nye regler på sin hjemmeside, www.skat.dk. Desuden udsendes nyhedsbreve til virksomheder omfattet af ændringerne i afgiftslovene (lovforslagets §§ 4-9). De nye regler vil ligeledes komme til at fremgå af bl.a. Momsvejledningen og Punktafgiftsvejledningen på www.skat.dk.

11. Lovovervågning

Som et led i bestræbelserne på at øge kvaliteten i lovgivningen har regeringen udtaget lovforslagets bestemmelser om forhøjelse og kumulation af kontrolbøder og udvidelse af indberetningspligten vedr. udenlandske bygge- og anlægsvirksomheder til lovovervågning i en treårig periode, dvs. fra 1. juli 2006-1. juli 2009. Skatteministeren fremlægger derfor i 2. halvår 2009 en redegørelse om de pågældende bestemmelser. Redegørelsen skal indeholde en belysning af, om intentionerne med lovforslaget er opfyldt.

12. Høring

Udover ministerierne har lovforslaget været i høring hos følgende organisationer og virksomheder:

Advokatsamfundet, affald danmark, AKD Gruppen A/S, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Benzinformandernes Fællesrepræsentation, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Bryggeriforeningen, Bryggeriet Landkær, Bryggeriet Vestfyen, Coca Cola Danmark A/S, COOP Danmark, Dagrofa, DAKOFA, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Caf er, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverand rforening, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Retursystem A/S, Dansk Supermarked, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Danske Drikkevarer Importører, Dansk Varefaktan v, Danske  lenthusiaster, Datatilsynet, De Samvirkende Købmandsforeninger, Den Danske Dommerforening, Det  kologiske Råd, DSB Restauranter og Caf er, Emballageindustrien, Finanstilsynet, Forbrugernes Hus, Forbrugerrådet, Foreningen af Dagligvare Grossister, Foreningen af Danske Bryghuse, Foreningen af Danske Revisorer, DSB Restauranter og Caf er, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Genindvindingsindustrien, Hancock Bryggerierne A/S, Harboes bryggeri A/S, HORESTA, HTS Informationscenter for Miljø og Sundhed, Interesseorganisation, Håndværksrådet, It-Brancheforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet, Landsskatteretten, LO – Landsorganisation, MEG – Sekretariat for Aluminium & Miljø, Nærbutikkernes Landsforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Politidirektøren i København, Produktpanelet vedr. Detailhandel, RenoSam, Rexam Glass Holmegaard A/S, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Skatterevisorforeningen, SKAT, Temacenter for Affald, Theobrandts A/S, Videncenter for Affald, VSOD.

En oversigt over modtagne høringssvar og Skatteministeriets kommentarer hertil er medtaget som bilag til lovforslaget.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forslaget om forhøjelse af kontrolbøder vil medføre øgede bødeindtægter. Forslaget indebærer i øvrigt ikke et egentligt merprovenu. Korrekt betaling af skatter og afgifter forventes dog at medføre forøgede indbetalinger af skatter og afgifter. Det er således først og fremmest den præventive virkning af forslaget, som vil give den afledte positive provenueffekt.	Engangsudgifter på 700.000 kr. og årlige driftsudgifter på 310.000 kr. for SKAT.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen <i>økonomiske</i> konsekvenser for de virksomheder, som overholder lovgivningen. Det vil dog have en positiv afledt effekt på omsætningen for de legale virksomheder, som i dag er udsat for unfair konkurrence fra de illegale varer. Forslaget om ophævelse af opkrævningslovens § 11 a, vil indebære en <i>administrativ</i> lettelse for en lang række mindre selskaber i forbindelse med den skatte- og afgiftsmæssige registrering.	Den foreslåede udvidelse af indberetningsordningen vedr. udenlandske bygge- og anlægsvirksomheder (skattekontrollovens § 7 E) vil i et vist omfang betyde <i>administrativt</i> merarbejde for de berørte danske hvervgivere, der benytter sig af udenlandske underentreprenører.
Miljømæssige konsekvenser	Den styrkede håndhævelse og den præventive effekt af sanktioneringen ved manglende overholdelse af miljøreguleringen, herunder reglerne om pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke, vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om solidarisk hæftelse til bekæmpelse af momskaruseller er en udmøntning af en valgfri bestemmelse i 6. momsdirektivs artikel 21, der giver medlemslandene mulighed for at indføre bestemmelser om solidarisk hæftelse. Dette er allerede sket i flere EU-lande. Forslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I momslovens § 46 foreslås indsat et nyt stk. 8, hvorefter told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder, som har deltaget i en momskarrusel, solidarisk hæftelse for den moms, som en anden virksomhed er betalingspligtig for.

Med momskarrusel menes de situationer, hvor en virksomhed registreret i Danmark handler med en virksomhed, som har erhvervet varer uden moms i henhold til momslovens kapitel 4 og 3, og som forsætligt eller groft uagtsomt ikke afregner den skyldige afgift. For at der er tale om en momskarrusel, forudsættes det, at de pågældende varer indgår i en kæde af handler. Kæden behøver ikke nødvendigvis at køre rundt i cirkler, men den involverer mere end de to nævnte virksomheder. Endvidere skal den virksomhed, som er betalingspligtig, men ikke afregner den skyldige moms, have forsæt eller udvise grov uagtsomhed som tilregnelser med hensyn til at unddrage moms.

Den solidariske hæftelse er dog betinget af en række forhold. For det første skal told- og skatteforvaltningen have konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har deltaget i en momskarrusel. Virksomhedens tilregnelser er uden betydning i denne henseende. Der er udelukkende tale om en objektiv konstatering af, at virksomheden har deltaget i en momskarrusel.

For det andet skal den pågældende virksomhed have modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen, der påbyder virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine fremtidige handler. Notifikationen vil indeholde en række konkrete påbud, som virksomheden skal overholde. Overholder virksomheden påbuddene, vil den ikke skulle hæfte solidarisk, såfremt den har været i god tro eller har handlet simpelt uagtsomt. Det bemærkes dog, at når en virksomhed har modtaget en notifikation, vil der være en formodning for, at virksomheden ikke kan komme til at deltage i en momskarrusel, såfremt påbuddene overholdes. Notifikationen skal endvidere være gyldig i den forstand, at den ikke må være slettet i kontrolinformationsregistret, som sletter oplysninger efter 5 år.

For det tredje skal den pågældende virksomhed have ignoreret påbuddene i notifikationen.

Er ovennævnte tre betingelser opfyldt, vil virksomheden hæfte solidarisk for moms, som den betalingspligtige skulle have afregnet.

Notifikationen gives såvel til virksomheden som den personkreds, der er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1 – 3. Årsagen hertil er, at det ikke bør være muligt at omgå notifikationen ved at afmelde virksomheden fra registrering og blot registrere en anden virksomhed i stedet.

Notifikationen gives skriftligt og har gyldighed for en periode på 5 år, hvorefter den bortfalder i overensstemmelse med reglerne for sletning af oplysninger i kontrolinformationsregistret. Notifikationen kan dog fornyes og dermed gælde i mere end 5 år, såfremt der er grundlag for at forny den. Det vil der være, såfremt det konstateres, at virksomheden har deltaget i momskaruseller, som ligger efter notifikationstidspunktet. I så fald gælder notifikationen i 5 år fra seneste konstaterede deltagelse i en momskarusel. Told- og skatteforvaltningen har også mulighed for at revurdere notifikationen og eventuelt ophæve/tilbagekalde den, såfremt den konstaterer, at der ikke er risiko for, at virksomheden deltager i en ny momskarusel.

Notifikationen, fornyelser og ophævelser/tilbagekaldelser registreres i told- og skatteforvaltningens kontrolinformationsregister (KINFO), således at told- og skatteforvaltningen kan følge de pågældende virksomheder og deres personkreds.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvensrettelse af ændringen i nr. 2, hvor der indsættes nye numre i opkrævningslovens § 11, stk. 1.

Til nr. 2

Det nye nr. 3 udrydder en svaghed i retstilstanden i dag, idet den giver mulighed for at pålægge sikkerhedsstillelse i de tilfælde, hvor det først efter registreringen af virksomheden konstateres, at den personkreds, der er nævnt i § 11, stk. 2, nr. 1 – 3, er til stede i virksomheden. Dermed vil det ikke længere være fordelagtigt at anvende stråmænd ved registrering af en virksomhed eller købe en allerede registreret virksomhed.

Det nye nr. 4 giver mulighed for at pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når det vurderes, at der er tale om en missing trader i en momskarusel. En missing trader skal dog også opfylde de objektive og subjektive betingelser for sikkerhedsstillelse, som er nævnt i § 11, stk. 3, jf. ændringen nedenfor i nr. 4.

Til nr. 3

Ændringen består i at ophæve betingelsen om, at den, der reelt driver virksomheden, også skal være nærtstående til ejeren som beskrevet i aktieselskabslovens § 115, stk. 1, 2. pkt. Dermed udvides mulighederne for at give pålæg om sikkerhedsstillelse til tilfælde, hvor der anvendes stråmænd, som ikke er nærtstående.

Til nr. 4

Ved ændringen tydeliggøres opkrævningslovens § 11, stk. 1. Fælles for sikkerhedsstillelsen efter § 11, stk. 1 og 2, er, at den beregnes som det forventede gennemsnitlige tilsvær for en 3-måneders periode samt eventuelle restancer, jf. § 11, stk. 5, og at sikkerhedsstillelsen kun skal kræves, såfremt der skønnes at være udsigt til et tab for staten. Dette udtales tydeligt i § 11, stk. 3, for så vidt angår sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2, men antages også at gælde for sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 1. Derfor foreslås, at der i § 11, stk. 3, tilføjes en henvisning til stk. 1.

Til nr. 5

Ændringen følger af den foreslåede ændring beskrevet i nr. 6 vedrørende det nye stk. 9 i § 11 og regulerer, hvilke oplysninger pålægget om sikkerhedsstillelse skal indeholde. Et pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille sikkerhed medfører, at virksomhedens registrering vil blive inddraget (se nr. 6 vedrørende nyt stk. 9 i § 11), og at en fortsættelse af virksomheden efter inddragelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3 (se nr. 7).

Til nr. 6

I de følgende stykker sker der en del ombrydning af de eksisterende bestemmelser som følge af, at det bliver muligt at inddrage en virksomheds registrering, såfremt den ikke stiller den krævede sikkerhed, hvilket svarer til, at en virksomhed kan nægtes registrering, såfremt den ikke stiller den krævede sikkerhed.

Stk. 8 svarer til de to første punktummer i det nuværende stk. 7, og der er således ingen substansændring.

Stk. 9 omhandler konsekvenserne af ikke at stille den krævede sikkerhed. For virksomheder, der anmeldes til registrering, er der ingen substansændring. Såfremt disse ikke stiller den krævede sikkerhed, nægtes registrering. Derimod er det en substansændring for allerede registrerede virksomheder, idet det bliver muligt at inddrage en virksomheds registrering, såfremt den krævede sikkerhed ikke stilles.

Stk. 10 svarer stort set til det sidste punktum i det nuværende stk. 7. Den eneste substansforskel er, at meddelelsen om, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar i henhold til § 17, stk.

3, suppleres med en meddelelse om, at registreringen nægtes eller inddrages og at ledelsen, hvis virksomheden på trods heraf fortsætter driften, vil kunne komme til at hæfte efter stk. 11. Med andre ord gives meddelelse om, at en fortsættelse af virksomheden også efter en registreringsinddragelse er strafbar.

Stk. 11 indfører som noget nyt hæftelsesregler for ledelsen af en virksomhed, der fortsætter driften på trods af, at registrering er nægtet eller inddraget grundet en manglende sikkerhedsstillelse. Ledelsen er allerede i dag pålagt strafansvar i henhold til § 17, stk. 3, men med den foreslåede bestemmelse gøres ledelsen også økonomisk ansvarlig uden, at told- og skatteforvaltningen skal anlægge en erstatningssag ved domstolene.

Stk. 12 svarer til det nuværende stk. 8 bortset fra enkelte sproglige omformuleringer.

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af, at det i § 11, stk. 9, også bliver muligt at inddrage registreringen fra en virksomhed, som ikke har stillet den krævede sikkerhed. Med andre ord er henvisningen til § 11, stk. 3, 2. pkt., udskiftet med en henvisning til den nye § 11, stk. 9.

Derudover er henvisningen til § 4, stk. 3, 1. pkt., ændret til § 4, stk. 3, af sproglige årsager. Dette medfører ingen substansændring.

Til nr. 8

Bestemmelsen i opkrævningslovens § 11 a, hvorefter en virksomhed i registreringsfasen skal stille sikkerhed, hvis virksomheden ikke på registreringstidspunktet har en minimumskapital på 125.000 kr. opgjort efter reglen i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7, foreslås ophævet.

Med de foreslåede ændringer af opkrævningslovens § 11, som giver told- og skatteforvaltningen forbedrede muligheder for at stille krav om sikkerhedsstillelse overfor virksomheder, der er, eller udviser klare tegn på at være ”dårlige betalere”, og hvor told- og skatteforvaltningen får mulighed for at fratage allerede registrerede virksomheder registreringen, skønnes der ikke længere at være behov for bestemmelsen i opkrævningslovens § 11 a.

Herved imødegås også den kritik, som bestemmelsen gennem årene har affødt. Om bestemmelsens baggrund og den fremførte kritik i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger under afsnit 3.3.

Til § 3

Til nr. 1

Skattekontrollovens § 7 E, stk. 1, indeholder en bestemmelse om at, hvis en dansk virksomhed eller en dansk myndighed indgår aftale med en udenlandsk virksomhed om dennes udførelse af bygge- eller anlægsarbejde her i landet i en periode på mere end tre måneder inden for 12 måneder, skal den danske virksomhed inden 30 dage fra arbejdets påbegyndelse foretage indberetning af en række forhold vedrørende den udenlandske underentreprenør.

Bestemmelsen om indberetning af underentreprenører blev - som nævnt under de generelle bemærkninger - i 1999 indsat på baggrund af en række udenlandske virksomheders udførelse af bygge- og anlægsopgaver i forbindelse med Storebæltsforbindelsen. På dette tidspunkt var anvendelsen af udenlandske bygge- og anlægsvirksomheder til udførelse af opgaver i Danmark ikke så udbredt, som det er tilfældet i dag, og anvendelsen heraf var primært knyttet til meget store og i altovervejende grad længerevarende anlægsarbejder, som f.eks. Storebæltsforbindelsen. Bestemmelsen om minimumsperioden på 3 måneder er ikke nærmere begrundet i lovens forarbejder, men skal formentlig ses i lyset af, at det der var aktuelt på daværende tidspunkt, som anført, primært var længerevarende hel- eller halvoffentlige anlægsarbejder, og at det var disse man havde ønske om at modtage indberetning om.

Mønsteret for så vidt angår udenlandske virksomheders udførelse af opgaver i Danmark har i dag ændret sig således at også korterevarende opgaver – herunder ikke mindst bygge- og renoveringsopgaver – i højere grad end tidligere varetages af udenlandske virksomheder. Ofte er der tale om virksomheder fra de nye østeuropæiske EU-lande, hvor arbejdskraften er billigere.

Hensigten med den foreslåede ændring af bestemmelsen er, som anført nedenfor, også at sikre bedre muligheder med kontrollen af, om der indtræder begrænset skattepligt til Danmark for de af den udenlandske virksomhed udstationerede personer. Hvis det skal sikres, at alle arbejdsperioder for den udstationerede indberettes - herunder også arbejdsperioder, der er kortere end tre måneder - er det nødvendigt at ophæve den fastsatte minimumsperiode på tre måneder for arbejdets varighed.

Af de ovennævnte grunde foreslås det, at den fastsatte minimumsperiode for arbejdets varighed på 3 måneder indenfor 12 måneder ophæves.

Til nr. 2

Der foreslås en udvidelse af den eksisterende indberetningspligt i skattekontrollovens § 7 E, således, at den danske hvervgiver, når denne indgår aftale med en udenlandsk virksomhed om udførelse af bygge- og anlægsarbejder i Danmark udover de allerede eksisterende

indberetningskrav efter § 7 E også skal foretage indberetning om identitet og arbejdsperiodens længde for de personer, som den udenlandske virksomhed udstationerer i Danmark.

De identitetsoplysninger, der foreslås afgivet, er oplysninger om navn, eventuelt personnummer samt bopælsadresse i Danmark og adresse i hjemlandet. Med hensyn til arbejdsperiodens længde skal der afgives oplysning om, hvilken dato den enkelte udstationerede begynder henholdsvis afslutter arbejdet hos den danske hvervgiver.

Hensigten med forslaget er at sikre et mere fyldestgørende grundlag for kontrollen af, om der indtræder begrænset skattepligt for personer, der i forbindelse med udførelsen af et stykke arbejde for en dansk hvervgiver er udstationeret i Danmark af en udenlandsk virksomhed. Begrænset skattepligt indtræder som alt overvejende hovedregel for udenlandske personer, når deres ophold - indenfor en 12 måneders periode - strækker sig ud over 183 dage.

En udenlandsk virksomhed kan således inden for en 12 måneders periode meget vel indgå flere aftaler med forskellige danske hvervgivere om udførelse af arbejde i Danmark. De af den udenlandske virksomhed i Danmark udstationerede personer kan således "flyttes" fra én opgave i Danmark til en anden opgave – aftalt med en ny hvervgiver – et andet sted i Danmark. Med oplysning om varigheden af den udstationeredes arbejdsperiode for den enkelte hvervgiver får skattemyndighederne mulighed for at vurdere, hvor længe den pågældende udstationerede samlet set har arbejdet i Danmark.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 14, stk. 2, straffes en overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E med bøde, medmindre forholdet omfattes af § 14, stk. 1, i hvilket tilfælde den skete overtrædelse kan straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. lovens § 13, stk. 1.

I medfør af straffebestemmelsen i lovens § 14, stk. 2, udmåles efter praksis bøder på i størrelsesordenen 1.000 kr. ved overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E.

Det nuværende bødeniveau foreslås med den ny bestemmelse i § 14, stk. 3, skærpet, således at bødeniveauet vedrørende overtrædelse af lovens § 7 E kommer til at svare til det bødeniveau, som gælder ved overtrædelse af en række regnskabs- og fakturabestemmelser i punktafgiftslovgivningen, jf. forarbejderne (L 66) til den såkaldte "colalov", jf. lov nr. 1059 af 22. december 2002.

En bøde for overtrædelse af skattekontrollovens § 7 E bør herefter normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde,

der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Efter lovforslaget bliver der tale om en egentlig registrering som varemottager, der kan fratages, hvis ikke reglerne overholdes. Dette betyder også, at varemottagerne skal angive hver måned. Hvis ikke dette sker, vil de være omfattet af de almindelige bestemmelser i opkrævningsloven, hvorved told- og skatteforvaltningen ved manglende angivelse kan fastsætte virksomhedens tilsvarende til et skønsmæssigt tilsvarende. Denne bestemmelse sikrer, at ingen varemottager kun angiver, hvis told- og skatteforvaltningen har gennemført kontrol måneden før.

Det er foreslået, at varemottagere, der bliver straffet efter loven, kan afkræves en sikkerhedsstillelse, da det antages, at staten løber en risiko ved, at disse virksomheder fortsat er registreret.

Hvis disse virksomheder ikke kan eller vil stille en sikkerhed, vil de fortsat kunne importere varer, men skal nu for hver forsendelse anmelde og stille sikkerhed svarende til afgifterne.

Det er også foreslået, at varemottagere, der gentagne gange bliver straffet efter loven, kan fratages retten til registrering. Disse virksomheder vil, hvis de fortsat ønsker at importere varer, skulle stille sikkerhed svarende til afgifterne for hver forsendelse. De virksomheder, der har fået frataget registreringen vil ved kontrol i forbindelse med importen - som ved told- og skatteforvaltningens kontrol af virksomhedens lagre - altid kun have beskattede varer. Disse virksomheder vil ikke længere have mulighed for at påstå, at de varer de har på lager netop lige er importeret. Registreringen vil kunne generhverves, men der vil så være mulighed for at kræve den ovennævnte sikkerhed.

Til nr. 2

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 5, 1. pkt., i chokoladeafgiftsloven, at der ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af lovens § 10 a, stk. 1 eller 5, skal udmåles en skærpet bøde.

Som anført under pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger forudsættes bødeniveauet vedrørende overtrædelse af § 10 a, stk. 1 eller 5, skærpet, således at niveauet kommer til at svare til det bødeniveau, som gælder ved overtrædelse af lovens § 12 og § 13, stk. 1 eller stk. 5, i

tilfælde, hvor overtrædelsen af de nævnte bestemmelser medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i loven.

En bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 1 eller 5, bør herefter normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 6, skal der ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til samtidig påkendelse foreligger flere overtrædelser af § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, § 12 eller § 13, stk. 1 eller stk. 5, i chokoladeafgiftsloven, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser. Det samme gælder, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de opregnede bestemmelser i chokoladeafgiftsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation kan efter stk. 7 fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

For så vidt angår overtrædelse af punktafgiftslovgivningen i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Det forudsættes, at denne praksis – i overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” (L 66) – opretholdes, således at der også fremover i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Se bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 2

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 5, 1. pkt., i emballageafgiftsloven, at der ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af lovens § 7 a, stk. 1 eller 5, skal udmåles en skærpet bøde.

Som anført under pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger forudsættes bødeniveauet vedrørende overtrædelse af § 7 a, stk. 1 eller 5, skærpet, således at niveauet kommer til at svare til det bødeniveau, som gælder ved overtrædelse af lovens § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, i tilfælde, hvor overtrædelsen af de nævnte bestemmelser medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i loven.

En bøde for overtrædelse af emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 1 eller 5, bør herefter normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 6, skal der ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til samtidig påkendelse foreligger flere overtrædelser af § 7 a, stk. 1 eller stk. 5, § 9, stk. 1-3 eller stk. 5-7, i emballageafgiftsloven, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser. Det samme gælder, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de opregnede bestemmelser i emballageafgiftsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation kan efter stk. 7 fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

For så vidt angår overtrædelse af punktafgiftslovgivningen i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Det forudsættes, at denne praksis – i overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” (L 66) – opretholdes, således at der også fremover i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Se bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 2

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 5, 1. pkt., i lov om afgift af mineralvand m.v., at der ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af lovens § 10 a, stk. 1 eller 5, skal udmåles en skærpet bøde.

Som anført under pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger forudsættes bødeniveauet vedrørende overtrædelse af § 10 a, stk. 1 eller 5, skærpet, således at niveauet kommer til at svare til det bødeniveau, som gælder ved overtrædelse af lovens § 12, stk. 1-6, i tilfælde, hvor overtrædelsen af de nævnte bestemmelser medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i loven.

En bøde for overtrædelse af emballageafgiftslovens § 10 a, stk. 1 eller 5, bør herefter normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 6, skal der ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til samtidig påkendelse foreligger flere overtrædelser af § 10 a, stk. 1 eller stk. 5, eller § 12, stk. 1-6, i lov om afgift af mineralvand m.v., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser. Det samme gælder, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de opregnede bestemmelser i emballageafgiftsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation kan efter stk. 7 fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

For så vidt angår overtrædelse af punktafgiftslovgivningen i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Det forudsættes, at denne praksis – i overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” (L 66) – opretholdes, således at der også fremover i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 2

Se bemærkningerne til § 4, nr. 1

Til nr. 3

Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 4

Der er tale om en konksekvensrettelse i § 25, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. som følge af, at der i lovens § 6 indsættes to nye stykker (stk. 5 og 6).

Til nr. 5

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 5, 1. pkt., i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., at der ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af lovens § 6, stk. 1, skal udmåles en skærpet bøde.

Som anført under pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger forudsættes bødeniveauet vedrørende overtrædelse af § 6, stk. 1, skærpet, således at niveauet kommer til at svare til det bødeniveau, som gælder ved overtrædelse af lovens § 14, stk. 1-9, i tilfælde, hvor overtrædelsen af de nævnte bestemmelser medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift

efter bestemmelserne i loven.

En bøde for overtrædelse af lovens § 6, stk. 1, bør herefter normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 6, skal der ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til samtidig påkendelse foreligger flere overtrædelser af § 6, stk. 1, eller § 14, stk. 1-9, i lov om afgift af øl, vin og frugtvín m.m., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser. Det samme gælder, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de opregnede bestemmelser i emballageafgiftsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation kan efter stk. 7 fraviges, hvis særlige grunde taler herfor. For så vidt angår overtrædelse af punktafgiftslovgivningen i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Det forudsættes, at denne praksis – i overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” (L 66) – opretholdes, således at der også fremover i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 5, 1. pkt., i lov om afgift af spiritus m.m., at der ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af lovens § 18, stk. 2, skal udmåles en skærpet bøde.

Som anført under pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger forudsættes bødeniveauet

vedrørende overtrædelse af § 18, stk. 2, skærpet, således at niveauet kommer til at svare til det bødeniveau, som gælder ved overtrædelse af lovens § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, i tilfælde, hvor overtrædelsen af de nævnte bestemmelser medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i loven.

En bøde for overtrædelse af spiritusafgiftslovens § 18, stk. 2, bør herefter normalt fastsættes til i størrelsesordenen 5.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den foreslåede bestemmelse i § 31, stk. 6, skal der ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til samtidig påkendelse foreligger flere overtrædelser af § 18, stk. 2, eller § 20, stk. 1 eller stk. 4-12, i lov om afgift af spiritus m.m., eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser. Det samme gælder, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de opregnede bestemmelser i spiritusafgiftsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation kan efter stk. 7 fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

For så vidt angår overtrædelse af punktafgiftslovgivningen i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Det forudsættes, at denne praksis – i overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” (L 66) – opretholdes, således at der også fremover i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 6, i tobaksafgiftsloven skal der ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor der til samtidig påkendelse foreligger flere overtrædelser af tobaksafgiftslovens § 18, stk. 1-6 eller stk. 8-11, eller forskrifter fastsat i medfør af disse bestemmelser. Det samme gælder, hvor nogen har gjort sig skyldig i overtrædelse af en eller flere af de opregnede bestemmelser i tobaksafgiftsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation kan efter stk. 7 fraviges, hvis særlige grunde taler herfor.

For så vidt angår overtrædelse af punktafgiftslovgivningen i gentagelsestilfælde foreligger enkelte domstolsafgørelser. I disse sager er der i gentagelsestilfælde sket en fordobling af bøden fra 5.000 kr. til 10.000 kr.

Det forudsættes, at denne praksis – i overensstemmelse med forarbejderne til ”colaloven” (L 66) – opretholdes, således at der også fremover i gentagelsestilfælde sker en fordobling af bøden. I 3. og 4. gangstilfælde osv. forudsættes det, at der udmåles en bøde, der er klart højere end det dobbelte, idet der er efter regeringens opfattelse i sådanne tilfælde foreligger særligt skærpene omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Det foreslås, at registeret over næringsbreve (Næringsbasen) udvides til også at omfatte reguleringen om pant på emballage (pantbekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 med senere ændringer). Som konsekvens heraf vil de næringsdrivende derfor også fremtidigt skulle godtgøre kendskab hertil ved den lovpligtige prøve.

Til nr. 2

Det foreslås, at også overtrædelser af reguleringen om pant på emballage indgår i det elektroniske register over de ikke-undtagne virksomheders væsentlige overtrædelser.

Generelt vil overtrædelser, der er bødesanktioneret efter pantbekendtgørelsen, kunne indføres i registret, men primært vil det i relation til upantmærkede emballager dreje sig om overtrædelser af pantbekendtgørelsens regler om tilmelding til pantsystemet og overtrædelser af reglerne om pantmærkning.

Grundlaget for optagelse i registret vil lige som for de øvrige lovgivninger, som bestemmelsen omfatter, være straf for en væsentlig overtrædelse.

Ændringen indebærer, at også de relevante tilsynsmyndigheder udpeget i pantbekendtgørelsen – dvs. Miljøstyrelsen og SKAT – vil kunne anvende registret.

Til nr. 3

Ændringen foreslås som konsekvens af, at lov om næringsbrev til fødevarerbutikker foreslås udvidet til også at omfatte overtrædelser af reguleringen af pant på emballage.

Ændringen medfører, at virksomheder, der ikke har overtrådt pantbekendtgørelsens regler inden for det seneste år, under en række nærmere kumulative betingelser kan være undtaget fra indberetningen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register over overtrædelser af de af loven omfattede lovgivninger og forskrifter udstedt med hjemmel i den nævnte lovgivning.

Til nr. 4

Ændringen foreslås som konsekvens af, at loven foreslås udvidet til også at omfatte overtrædelser af reguleringen af pant på emballage.

Ændringen medfører, at muligheden for at frakende en person retten til at udøve virksomhed i henhold til loven udvides til også at omfatte frakendelse som følge af strafbare overtrædelser af pantreguleringen.

Til § 11

Til nr. 1

Det foreslås, at retten til næringsbrev for restauratør og hotelvært udvides til også at omfatte krav om kendskab til reguleringen om pant på emballage (pantbekendtgørelse nr. 713 af 24. august 2002 med senere ændringer). Som konsekvens heraf, vil de næringsdrivende derfor også fremtidigt skulle godtgøre kendskab hertil ved den lovpligtige prøve.

Til nr. 2

Det foreslås, at også overtrædelser af reguleringen om pant på emballage indgår i det elektroniske register over de ikke-undtagne virksomheders væsentlige overtrædelser.

Generelt vil overtrædelser, der er bødesanktioneret efter pantbekendtgørelsen, kunne indføres i registret, men primært vil det i relation til upantmærkede emballager dreje sig om overtrædelser

af pantbekendtgørelsens regler om tilmelding til pantsystemet og overtrædelser af reglerne om pantmærkning.

Grundlaget for optagelse i registret vil lige som for de øvrige lovgivninger, som bestemmelsen omfatter, være straf for en væsentlig overtrædelse.

Ændringen indebærer, at også de relevante tilsynsmyndigheder udpeget i pantbekendtgørelsen – dvs. Miljøstyrelsen og SKAT - vil kunne anvende registret.

Til nr. 3

Ændringen foreslås som konsekvens af, at loven foreslås udvidet til også at omfatte overtrædelser af reguleringen af pant på emballage.

Ændringen medfører, at virksomheder, der ikke har overtrådt pantbekendtgørelsens regler inden for det seneste år, under en række nærmere kumulative betingelser, kan være undtaget fra indberetningen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register over overtrædelser af de af loven omfattede lovgivninger og forskrifter udstedt med hjemmel i den nævnte lovgivning.

Til nr. 4

Ændringen foreslås som konsekvens af, at loven foreslås udvidet til også at omfatte overtrædelser af reguleringen af pant på emballage.

Ændringen medfører, at muligheden for at frakende en person retten til at udøve virksomhed i henhold til næringsbrevsloven udvides til også at omfatte frakendelse som følge af strafbare overtrædelser af pantreguleringen.

Til § 12

Til nr. 1

For forhandlere, der ikke samtidig er importører af emballager, har Miljøstyrelsen hidtil indstillet til politi og domstolene, at der udmåltes en bøde i størrelsesordenen 5.000 kr. for førstegangsovertrædelser. På denne baggrund er der etableret en domstolspraksis.

Hvis en forhandler samtidig er importør, bør der udover bøden på de 5.000 kr. fastsættes en tillægsstraf for den besparelse den ansvarlige har opnået ved ikke at tilmelde sig og det ulovlige antal emballager til Dansk Retursystem A/S. I disse typer sager og i sager om manglende tilmelding til pant- og retursystemet er der endnu ikke opnået en tilstrækkelig ensartet

domstolspraksis, hvorfor det forudsættes, at sagerne indbringes for politi og domstole efter miljøbeskyttelseslovens almindelige bestemmelser, indtil der er etableret en tilstrækkelig entydig retspraksis.

Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af flere bestemmelser bør straffelovens § 88 om kumulation ikke finde anvendelse. Det vurderes, at hver enkelt overtrædelse bør takseres selvstændigt – og ved gentagne overtrædelser bør der ske en simpel addition af de enkelte bøder for at fastholde det præventive sigte med bøderne.

Der må endvidere efter Miljøministeriets opfattelse ved fastsættelsen af en bøde lægges vægt på, om den pågældende trods tidligere straf for overtrædelse af pantreguleringen, fortsat ikke overholder denne. Ved fastsættelsen af bøden skal det således tages med i betragtning som skærpende omstændighed, om den pågældende tidligere har været straffet for overtrædelse af pantreguleringen. Det forudsættes således, at der i sådanne tilfælde normalt fastsættes en markant højere bøde end de foreslåede 5.000 kr., idet der er tale om ligartet kriminalitet.

Det er således intentionen, at bøderne i gentagelsestilfælde tilsvarende på afgiftsområdet fastsættes til 10.000 kr. Der er endnu ikke etableret en tilstrækkelig bødepraksis vedrørende gentagelsestilfælde samt overtrædelser af reglerne om tilmelding til pant- og retursystemet. Selv om hjemmelsgrundlaget for udstedelse af administrative bøder fastsættes i dette lovforslaget, forudsættes det, at hjemlen til at udstede administrative bøder i disse tilfælde ikke anvendes, før der ved domstolene er etableret en tilstrækkelig ensartet bødepraksis også her.

Det vurderes ligeledes, at der bør ske absolut kumulation ved samtidig overtrædelse af f.eks. afgiftslovgivningen og pantbekendtgørelsens regler om pantmærkning.

Det bemærkes, at fastsættelsen af straffen naturligvis i sidste ende beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige af sagens omstændigheder, og at det angivne bødeniveau vil kunne fraviges af domstolene i opad- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Der er tale om en udvidelse af myndighedernes mulighed for at udstede administrative bøder. Dette har hidtil kunnet finde sted efter ordninger fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 53. Forslaget indebærer, at det nu også bliver muligt for miljøministeren eller skatteministeren, på områder, hvor tilsynet er henlagt til told og skatteforvaltningen at afgøre overtrædelser af pantreguleringen efter lovens § 9 med et administrativt bødeforelæg. Det er en forudsætning for,

at sagen kan afsluttes med en administrativ bøde, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig indforstået med, at sagen afgøres administrativt med betaling af en angivet bøde. Er dette ikke tilfældet, må sagen overgives til politiet med henblik på at indbringe sagen for domstolene. Bestemmelsen er således udformet efter de ordninger, der kendes i dansk ret, og som svarer til de regler i retsplejeloven, som gælder for politiets bødeforelæg.

Baggrunden for at foreslå bestemmelsen indført er, at der ønskes parallelitet i sagsbehandlingen, når SKAT fremtidigt som tilsynsmyndighed også skal føre tilsyn med pantreguleringen. SKAT vil således kunne sagsbehandle konstaterede overtrædelser af punktafgiftslovgivningen og overtrædelser af pantreguleringen under ét med en fælles sagsfremstilling mv. Hermed opnås en væsentlig synergieffekt og ressourcebesparelse, idet sagen ikke skal vurderes af flere myndigheder, og dermed kan afsluttes hurtigere.

Fordelene ved denne mere enkle sagsbehandling opnås dog alene, hvis den pågældende erkender sig skyldig og vedtager bøden. Sker dette ikke, skal sagen behandles på traditionel vis af politiet og anklagemyndigheden.

Den administrative behandling af sagerne skal bygge på nøjagtigt det samme grundlag, som når sagerne behandles som straffesager hos politiet. Det vil bl.a. sige, at det bevismæssige grundlag skal være det samme som ved tiltalerejsning indenfor strafferetsplejen.

Konkret vil strafforfølgningen i relation til pantreguleringen for emballager til øl og visse læskedrikke blive koncentreret om objektive konstaterbare overtrædelser - såsom manglende tilmelding til pant- og retursystemet, manglende rapportering af salgsmængder samt forhandleres salg af upantmærkede engangsemballager med øl og visse læskedrikke.

Med hensyn til bødeniveau henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets punkt 2.4 og punkt 3.4.

Til § 13

Loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 2006.